UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kahdeksas jaosto)

4 päivänä maaliskuuta 2010 *

Asiassa T-401/06,

Brosmann Footwear (HK) Ltd, kotipaikka Kowloon (Kiina),

Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, kotipaikka Zhongshan (Kiina),

Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, kotipaikka Guangzhou (Kiina), ja

Risen Footwear (HK) Co., Ltd, kotipaikka Kowloon,

edustajinaan asianajajat L. Ruessmann ja A. Willems,

kantajina,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehenään J.-P. Hix, avustajanaan asianajaja G. Berrisch,

vastaajana,

jota tukevat

Euroopan komissio, asiamiehinään H. van Vliet ja T. Scharf,

ja

Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC), kotipaikka Bryssel, edustajanaan aluksi asianajajat P. Vlaemminck, G. Zonnekeyn ja S. Verhulst, sittemmin asianajajat Vlaemminck ja A. Hubert,

väliintulijoina,

jossa on kyse lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa, ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta

kantamisesta 5.10.2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1472/2006 (EUVL L 275, s. 1) kumoamista kantajia koskevilta osin koskevista vaatimuksista,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kahdeksas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. E. Martins Ribeiro sekä tuomarit S. Papasavvas (esittelevä tuomari) ja A. Dittrich,

kirjaaja: hallintovirkamies C. Kantza,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 11.2.2009 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

1 Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22.12.1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 (EYVL

1996, L 56, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna (jäljempänä perusasetus), 1 artiklan 1, 2 ja 4 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Polkumyyntitullia voidaan soveltaa polkumyynnillä tuotuun tuotteeseen, jos tuotteen luovuttaminen vapaaseen liikkeeseen yhteisössä aiheuttaa vahinkoa.

2. Tuotetta pidetään polkumyynnillä tuotuna, jos sen vientihinta yhteisöön on alempi kuin tavanomaisessa kaupankäynnissä käytettävä samankaltaisen tuotteen vertailukelpoinen hinta viejämaassa.

– –

4. Tässä asetuksessa ilmaisun ’samankaltainen tuote’ on tulkittava tarkoittavan tuotetta, joka on identtinen, toisin sanoen kaikissa suhteissa samanlainen kuin kysymyksessä oleva tuote, tai sellaisen tuotteen puuttuessa, muuta tuotetta, joka, vaikka se ei ole kaikissa suhteissa samanlainen, muistuttaa ominaispiirteiltään kyseistä tuotetta.”

2 Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b ja c alakohdassa markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman myöntämisedellytyksistä säädetään seuraavaa:

”b) – – Kiinan kansantasavallasta – – peräisin olevaa tuontia koskevassa polkumyyntitutkimuksessa normaaliarvo määritetään 1–6 kohdan mukaisesti, jos voidaan

yhden tai useamman tutkimuksen kohteena olevan tuottajan asianmukaisesti perusteltujen vaatimusten perusteella – – osoittaa, että kyseinen tuottaja tai kyseiset tuottajat toimivat markkinatalousolosuhteissa asianomaisen samankaltaisen tuotteen valmistuksen ja myynnin osalta. Muussa tapauksessa sovelletaan a alakohdan säännöksiä.

c) [2 artiklan 7 kohdan] b alakohdan mukainen vaatimus on tehtävä kirjallisesti ja sen on sisällettävä riittävästi todisteita siitä, että tuottaja toimii markkinatalousolosuhteissa – –

Sen määrittäminen, täyttääkö tuottaja edellä mainitut vaatimukset, suoritetaan kolmen kuukauden kuluessa tutkimuksen aloittamisesta – –”

3 Perusasetuksen 3 artiklan 2, 3, 6 ja 7 kohdassa säädetään vahingon toteamisesta seuraavaa:

”2. Vahingon toteamisen on perustuttava selkeään näyttöön, ja siihen on sisällyttävä puolueeton tarkastelu a) polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrästä ja tämän tuonnin vaikutuksesta samankaltaisten tuotteiden hintoihin yhteisön markkinoilla ja b) tämän tuonnin seurausvaikutuksista yhteisön tuotannonalaan.

3. – – Tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta hintoihin on harkittava, onko polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin osalta esiintynyt huomattavaa alihinnoittelua suhteessa yhteisön tuotannonalan samankaltaisen tuotteen hintaan tai onko tällaisen tuonnin vaikutuksesta muutoin ilmennyt merkittävää hintojen alenemista tai onko tuonti huomattavassa määrin estänyt sellaisia hinnankorotuksia, jotka muuten olisi tehty. – –

6. On näytettävä 2 kohtaan liittyvien olennaisten todisteiden avulla, että polkumyynnillä tapahtuva tuonti aiheuttaa vahinkoa tässä asetuksessa tarkoitetussa merkityksessä. Tässä tapauksessa se merkitsee sen näyttämistä, että 3 kohdassa tarkoitetuilla määrillä ja hinnoilla on yhteisön tuotannonalaan vaikutusta 5 kohdassa tarkoitetussa merkityksessä ja että tämä vaikutus on sellaista, että sitä voidaan pitää merkittävänä.

7. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin lisäksi on tutkittava muut tiedossa olevat tekijät, jotka samaan aikaan aiheuttavat vahinkoa yhteisön tuotannonalalle, eikä näiden tekijöiden aiheuttamaa vahinkoa saa pitää polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista johtuvana 6 kohdassa tarkoitetussa merkityksessä. Tässä suhteessa olennaisina tekijöinä voidaan pitää muun muassa muun kuin polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrää ja hintoja, kysynnän supistumista tai kulutustottumusten muutoksia, kolmannen maan ja yhteisön tuottajien rajoittavia kauppatapoja ja kyseisten tuottajien välistä kilpailua, tekniikan kehittymistä sekä yhteisön tuotannonalan vientisaavutuksia ja tuottavuutta."

4 Polkumyyntimenettelyn aloittamisen edellytyksistä säädetään perusasetuksen 5 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa seuraavaa:

"2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun valitukseen on sisällyttävä todisteita polkumyynnistä, vahingosta ja polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja väitetyn vahingon välisestä syy-yhteydestä. – –

3. Komissio tutkii niin hyvin kuin on mahdollista valituksessa esitettyjen todisteiden täsmällisyyden ja riittävyyden sen määrittämiseksi, onko näyttö tutkimuksen vireille panemisen oikeuttamiseksi riittävä.

4. Tutkimus pannaan vireille 1 kohdan mukaisesti vain, jos samankaltaisen tuotteen yhteisön tuottajien esittämän valituksen tuen tai vastustuksen perusteella päätetään, että yhteisön tuotannonala on tehnyt valituksen tai valitus on tehty sen puolesta. Valitus katsotaan yhteisön tuotannonalan tekemäksi tai sen puolesta tehdyksi, jos sitä tukevat ne yhteisön tuottajat, joiden yhteinen tuotanto on yli 50 prosenttia sen samankaltaisen tuotteen kokonaistuotannosta, jota tuottaa se osa yhteisön tuotannonalasta, joka joko tukee tai vastustaa valitusta. Tutkimusta ei kuitenkaan panna vireille, jos valitusta selvästi tukevat yhteisön tuottajat vastaavat alle 25 prosentista yhteisön tuotannonalan tuottaman samankaltaisen tuotteen kokonaistuotannosta."

5 Perusasetuksen 6 artiklan 8 ja 9 kohdassa säädetään seuraavaa:

"8. Asianomaisten osapuolten toimittamien tietojen, joiden perusteella päätelmät tehdään, paikkansapitävyys on tutkittava niin hyvin kuin mahdollista, paitsi 18 artiklassa vahvistetuissa olosuhteissa.

9. Edellä 5 artiklan 9 kohdan mukaisesti aloitettujen menettelyjen osalta tutkimus päätetään, jos mahdollista, yhden vuoden määräajassa. Joka tapauksessa tutkimukset päätetään aina 15 kuukauden kuluessa niiden vireillepanosta 8 artiklassa esitettyjen toteamusten mukaisesti sitoumusten osalta ja 9 artiklassa esitettyjen toteamusten mukaisesti lopullisten toimien osalta."

6 Perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdan toisessa alakohdassa ja 9 artiklan 6 kohdassa säädetään seuraavaa:

"5. – –

Yksilöllinen tulli määritetään kuitenkin 2 artiklan 7 kohdan a alakohtaa sovellettaessa viejille, jotka voivat asianmukaisesti perusteltujen pyyntöjen pohjalta osoittaa, että:

a) kokonaan tai osittain ulkomaisessa omistuksessa olevien yritysten tai yhteisyritysten tapauksessa viejät voivat vapaasti kotiuttaa pääomia ja voittoja;

b) vientihinnoista ja -määristä sekä myyntiehdoista päätetään vapaasti;

c) osake-enemmistö on yksityishenkilöiden hallussa. Hallituksessa tai keskeisissä johtotehtävissä olevien valtion viranhaltijoiden on oltava joko vähemmistönä tai on osoitettava, että yritys on kaikesta huolimatta riittävän riippumaton valtiosta;

d) valuuttojen muuntaminen suoritetaan markkinahintaan; ja

e) valtio ei puutu yrityksen toimintaan niin, että se mahdollistaisi toimenpiteiden kiertämisen, jos yksittäisille viejille vahvistetaan erilaiset tullit.

6. Milloin komissio on rajannut tutkimuksensa 17 artiklan mukaisesti, sellaiseen tuontiin, jonka viejät tai tuottajat ovat ilmoittautuneet 17 artiklan mukaisesti mutta

eivät olleet mukana tutkimuksessa, sovellettava polkumyyntitulli ei saa ylittää otokseen kuuluvien osapuolien osalta määritetyn polkumyyntimarginaalin painotettua keskiarvoa. – – Yksilöllisiä tulleja sovelletaan tuontiin, jonka viejiä tai tuottajia käsitellään yksilöllisesti 17 artiklan mukaisesti.”

7 Otantatekniikasta säädetään perusasetuksen 17 artiklan 1 ja 3 kohdassa seuraavaa:

”1. Jos valituksen tekijöiden, viejien tai tuojien, tuotetyyppien tai liiketoimintojen määrä on huomattava, tutkimus voidaan rajoittaa kohtuulliseen määrään osapuolia, tuotteita tai liiketoimintoja käyttämällä tilastollisesti edustavia otoksia valinnan tekemisen ajankohtana käytettävissä olevien tietojen perusteella tai tuotannon, myynnin ja viennin suurimpaan mahdolliseen [edustavaan] määrään, joka voi kohtuullisesti olla tutkimuksen kohteena, ottaen huomioon käytettävissä oleva aika.

– –

3. Jos tarkastelua rajoitetaan tämän artiklan mukaisesti, lasketaan kuitenkin yksilöllinen polkumyyntimarginaali kunkin sellaisen viejän tai tuottajan osalta, jota ei alun perin valittu mutta joka esittää tarvittavat tiedot tässä asetuksessa säädetyssä määräajassa, paitsi jos viejiä tai tuottajia on niin paljon, että yksilölliset tarkastelut hankaloittaisivat tehtävää kohtuuttomasti ja estäisivät tutkimuksen loppuun saattamisen hyvissä ajoin.”

8 Perusasetuksen 18 artiklan 3 ja 4 kohdan sanamuoto on seuraava:

”3. Jos tietyn osapuolen, jota asia koskee, esittämät tiedot eivät kaikissa suhteissa ole parhaita mahdollisia, niitä ei kuitenkaan saa jättää huomiotta, sillä edellytyksellä, että mahdolliset puutteet eivät liikaa hankaloita kohtuullisen oikeiden päätelmien tekemistä, että tiedot toimitetaan hyvissä ajoin, että ne voidaan tarkistaa ja että osapuoli on toiminut parhaan kykynsä mukaan.

4. Jos todisteita tai tietoja ei hyväksytä, ne toimittaneelle osapuolelle on viipymättä ilmoitettava hylkäämisen syyt ja sille on annettava mahdollisuus toimittaa lisäselvitykset säädetyssä määräajassa. Jos näitä selvityksiä ei pidetä tyydyttävinä, kyseessä olevien todisteiden tai tietojen hylkäämisen perusteet on toimitettava ja osoitettava julkistetuissa päätelmissä.”

9 Perusasetuksen 20 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Valituksen tekijät, tuojat ja viejät sekä niitä edustavat järjestöt ja viejämaan edustajat voivat pyytää, että niille ilmoitetaan olennaisten tosiasioiden ja huomioiden yksityiskohdista, joiden perusteella väliaikaiset toimenpiteet on otettu käyttöön. Ilmoittamista koskevat pyynnöt on osoitettava kirjallisesti viipymättä väliaikaisten toimenpiteiden käyttöön ottamisen jälkeen ja ilmoittaminen on tehtävä kirjallisesti niin pian kuin mahdollista.

2. Edellä 1 kohdassa mainitut osapuolet voivat pyytää lopullista ilmoittamista olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella lopullisten toimenpiteiden käyttöön ottamista tai tutkimuksen tai menettelyn päättämistä ilman toimenpiteitä suunnitellaan, ja erityistä huomiota on kiinnitettävä ilmoittamiseen sellaisista

tosiasioista ja huomioista, jotka ovat erilaisia kuin väliaikaisten toimenpiteiden yhteydessä käytetyt.”

Asian tausta ja riidanalainen asetus

10 Kantajat, Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd ja Risen Footwear (HK) Co. Ltd, ovat Kiinaan sijoittautuneita yhtiöitä, jotka valmistavat ja vievät maasta jalkineita.

11 Yhdistetyn nimikkeistön tiettyihin luokkiin kuuluvien Kiinasta peräisin olevien jalkineiden tuontiin sovellettiin määrällisten kiintiöiden järjestelmää, jonka voimassaoloaika päättyi 1.1.2005.

12 Confédération européenne de l’industrie de la chaussuren (Euroopan jalkineteollisuuden järjestö, jäljempänä CEC) 30.5.2005 tekemän valituksen seurauksena Euroopan yhteisöjen komissio aloitti polkumyynnin vastaisen menettelyn, joka koski tiettyjen Kiinasta ja Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuontia, joiden päälliset ovat nahkaa. Ilmoitus tämän menettelyn aloittamisesta julkaistiin Euroopan unionin virallisessa lehdessä 7.7.2005 (EYVL C 166, s. 14; jäljempänä menettelyn aloittamista koskeva ilmoitus).

13 Koska asianosaisten määrä oli huomattava, menettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen 5.1 kohdan a alakohdassa mainittiin, että asiassa käytetään otantatekniikkaa perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti.

14 Kantajat ottivat yhteyttä komissioon 25. ja 26.7.2005 ja toimittivat sille menettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen 5.1 kohdan a alakohdan i alakohdassa ja e alakohdassa vaaditut tiedot voidakseen kuulua vientiä harjoittavien tuottajien otokseen, jonka komissio aikoi laatia perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti, ja saadakseen markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman tai, jollei tämä ole mahdollista, yksilöllisen kohtelun.

15 Komissio antoi 23.3.2006 asetuksen (EY) N:o 553/2006 väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa (EUVL L 98, s. 3; jäljempänä väliaikainen asetus).

16 Väliaikaisen asetuksen yhdeksännen perustelukappaleen mukaan polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1.4.2004 ja 31.3.2005 välisen ajanjakson (jäljempänä tutkimusajanjakso). Vahinkoa koskevaan arvioon vaikuttavien seikkojen tarkastelu kattoi 1.1.2001 ja 31.3.2005 välisen ajanjakson (jäljempänä tarkastelujakso).

17 Niiden kiinalaisten ja vietnamilaisten vientiä harjoittavien tuottajien, joille ei myönnettäisi markkinatalouskohtelua, tuotteille oli määritettävä normaaliarvo vertailumaata, tässä tapauksessa Brasilian liittotasavaltaa, koskevien tietojen perusteella, mistä syystä tehtiin tarkastuskäynti kolmen brasilialaisen yrityksen toimitiloihin (väliaikaisen asetuksen kahdeksas perustelukappale).

18 Väliaikaisen asetuksen 10, 11, 40 ja 41 perustelukappaleesta ilmenee, että tarkasteltavan tuotteen määritelmään kuuluvat lähinnä sandaalit, saappaat ja kävelykengät, joiden päälliset ovat nahkaa tai tekonahkaa. Lisäksi väliaikaisen asetuksen 12–31 perustelukappaleesta ilmenee, että komissio jätti tarkasteltavan tuotteen määritelmän ulkopuolelle urheilujalkineet, joissa on erikoistekniikkaa (Special Technology Athletic Footwear, jäljempänä STAF-jalkineet), ja että se sisällytti siihen lasten jalkineet. Väliaikaisen asetuksen 38 perustelukappaleen mukaan kaikkien jalkineiden,

joiden päälliset ovat nahkaa, perusominaisuudet ja käyttötarkoitukset sekä kuluttajien käsitys niistä ovat periaatteessa samat, vaikka niihin kuuluukin hyvin erilaisia tyyppejä ja tyylejä. Kaikki nämä jalkinetyypit ja -tyylit kilpailevat saman asetuksen 39 perustelukappaleen mukaan suoraan keskenään, ja ne ovat hyvin suurelta osin keskenään vaihdettavissa.

19 Komissio totesi näin ollen väliaikaisen asetuksen 52 perustelukappaleessa, että kaikentyyppiset jalkineet, joiden päälliset ovat nahkaa tai tekonahkaa ja joita tuotetaan ja myydään asianomaisissa maissa ja Brasiliassa, ja vastaavat jalkineet, joita yhteisön tuotannonala tuottaa ja joita myydään yhteisön markkinoilla, olivat samanlaisia kuin jalkineet, joita viedään asianomaisista maista yhteisöön.

20 Polkumyynnin määrittämisen yhteydessä komissio käytti otantatekniikkaa. Väliaikaisen asetuksen 55 perustelukappaleen mukaan kiinalaisista vientiä harjoittavista tuottajista, jotka ilmaisivat halunsa kuulua otokseen, 154 vei tuotetta yhteisöön tutkimusajanjakson aikana. Saman perustelukappaleen mukaan näitä yhtiöitä pidettiin aluksi yhteistyössä toimivina yrityksinä ja ne otettiin huomioon otoksen valinnassa.

21 Väliaikaisen asetuksen 57 perustelukappaleesta ilmenee, että komissio käytti lopulta otosta, joka käsitti 13 kiinalaista vientiä harjoittavaa tuottajaa, joiden tuotanto oli yli 20 prosenttia Kiinan vientimäärästä yhteisöön. Saman asetuksen 59 perustelukappaleen mukaan otoksen valinnassa otettiin huomioon ensiksi vientiä harjoittavan tuottajan koko yhteisöön suuntautuvan vientimyynnin osalta ja toiseksi sen koko kotimarkkinamyynnin osalta. Viimeksi mainitun kriteerin osalta komissio totesi väliaikaisen asetuksen 60 perustelukappaleessa, että kotimarkkinamyyntiin liittyvät tiedot kasvattivat otoksen edustavuutta tarjoamalla tietoja hinnoista ja tarkasteltavan tuotteen tuotanto- ja myyntikustannuksista kotimarkkinoilla. Väliaikaisen asetuksen 61 perustelukappaleen mukaan otokseen valittujen kiinalaisten yritysten osuus yhteistyössä toimineiden tuottajien viennistä yhteisöön oli 25 prosenttia ja kotimarkkinamyynnistä 42 prosenttia. Saman perustelukappaleen mukaan STAF-tuotteiden jättäminen pois menettelystä ei vaikuttanut merkittävästi otosten edustavuuteen.

22 Väliaikaisen asetuksen 62 perustelukappaleen mukaan vientiä harjoittaville tuottajille, joita ei sisällytetty otokseen, ilmoitettiin, että niitä koskevat polkumyyntitullit laskettaisiin perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdan säännösten mukaisesti. Näiden vientiä harjoittavien tuottajien esittämien vaatimusten, jotka koskevat yksilöllisen polkumyyntimarginaalin laskemista perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdan ja 17 artiklan 3 kohdan mukaisesti, osalta komissio katsoi väliaikaisen asetuksen 64 perustelukappaleessa, että niiden yksilöllinen tarkastelu olisi ollut suhteettoman työlästä ja estänyt tutkimuksen saattamisen loppuun kohtuuajassa. Näissä olosuhteissa näiden tuottajien polkumyyntimarginaali määritettiin otokseen kuuluvien yritysten polkumyyntimarginaalien painotetun keskiarvon perusteella (väliaikaisen asetuksen 135 ja 143 perustelukappale).

23 Yksi kolmestatoista otokseen alun perin sisällytetystä yhtiöstä ei vastannut komission sille lähettämään polkumyyntiä koskevaan kyselylomakkeeseen (väliaikaisen asetuksen 63 perustelukappale).

24 Yhteisön teollisuudenalan määritelmän osalta komissio totesi väliaikaisen asetuksen 150 perustelukappaleessa, että kantelijoiden tuotanto oli 42 prosenttia kyseisen tuotteen kokonaistuotannosta yhteisössä. Väliaikaisen asetuksen 65 ja 151 perustelukappaleen mukaan komissio valitsi kymmenen yhteisön tuottajan otoksen tuotantomäärien ja niiden sijoittautumispaikan perusteella. Otokseen valittujen tuottajien osuus kantelijoiden tuotannosta oli 10 prosenttia. Komissio totesi, että 814 yhteisön tuottajaa, joiden nimissä valitus oli tehty, muodosti perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun ”yhteisön tuotannonalan” (väliaikaisen asetuksen 152 perustelukappale).

25 Otokseen valittujen yhteisön tuottajien yksilöinnin osalta komissio totesi, että joillakin niistä oli yhteisössä asiakkaita, jotka hankkivat tuotteita myös Kiinasta ja Vietnamista ja hyötyvät näin suoraan tästä tuonnista. Komission mukaan näiden tuottajien tilanne on tämän vuoksi ”arkaluonteinen”, koska osa niiden asiakkaista ei ehkä pidä hyvänä sitä, että ne tekevät väitettyä vahingollista polkumyyntiä koskevan valituksen tai tukevat tällaista valitusta. Komissio totesi, että niiden mielestä jotkin niiden asiakkaista saattaisivat ryhtyä ”vastatoimiin” ja mahdollisesti jopa lopettaa liikesuhteen

niiden kanssa. Komissio hyväksyi näin ollen otokseen valittujen yhtiöiden luottamuksellista kohtelua koskevan pyynnön niiden nimen paljastamisen osalta (väliaikaisen asetuksen kahdeksas perustelukappale).

26 Vahingon poistamiseksi tarvittavan väliaikaisten polkumyyntitullien tason osalta komissio täsmensi väliaikaisen asetuksen 284 perustelukappaleessa, että yhteisön tuotannonalan voidaan odottaa saavuttavan 2 prosentin osuutta liikevaihdosta vastaavan voittomarginaalin, jos vahingollista polkumyyntiä ei ole. Tämä voittomarginaali vastaa saman perustelukappaleen mukaan suurinta voittoa, jonka yhteisön tuotannonala saavutti tarkastelujakson aikana ja tarkemmin ottaen vuonna 2002, jolloin asianomaisten maiden markkinaosuudet olivat suhteellisen pieniä verrattuna niiden markkinaosuuksiin tutkimusajanjaksolla.

27 Komissio lähetti kantajille 7. ja 12.4.2006 päivätyissä kirjeissä perusasetuksen 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti kopion väliaikaisesta asetuksesta sekä perusasetuksen 20 artiklan 1 kohdan mukaisesti asiakirjan, jossa oli tiedot niiden olennaisten tosiseikkojen ja huomioiden yksityiskohdista, joiden perusteella väliaikaiset polkumyyntitullit oli otettu käyttöön (jäljempänä välivaiheen ilmoitus). Komissio pyysi kantajia esittämään sille näitä asiakirjoja koskevat mahdolliset huomautuksensa 8.5.2006 mennessä.

28 Kaksi kantajaa, Brosmann Footwear (HK) (jäljempänä Brosmann) ja Lung Pao Footwear (Guangzhou) (jäljempänä Lung Pao), toimitti 8.5.2006 päivätyillä kirjeillä komissiolle huomautuksensa väliaikaisesta asetuksesta ja välivaiheen ilmoituksesta.

29 Komission tiloissa pidettiin 2.6.2006 Lung Paon ja komission välinen kokous.

30 Komissio lähetti kantajille 8.7.2006 faksitse perusasetuksen 20 artiklan 2–4 kohdan mukaisesti lopullisen ilmoituksen olennaisista tosiseikoista ja huomioista, joiden perusteella oli päätetty ehdottaa lopullisten polkumyyntitullien asettamista. Komissio pyysi kantajia toimittamaan huomautuksensa lopullisesta ilmoituksesta 17.7.2006 mennessä.

31 Komissio toimitti 28.7.2006 päivätyllä kirjeellä kantajille täydentävän lopullisen ilmoituksen.

32 Kolme kantajaa, Brosmann, Seasonable Footwear (Zhongshan) ja Lung Pao sekä Novi Footwear (Far East) Pte Ltd, toimitti 17.7. ja 2.8.2006 päivätyillä kirjeillä komissiolle huomautuksensa lopullisesta ilmoituksesta ja täydentävästä lopullisesta ilmoituksesta. Toinen kantaja, Risen Footwear (HK) Co., toimitti 7.8.2006 päivätyllä kirjeellä komissiolle huomautuksensa täydentävästä lopullisesta ilmoituksesta.

33 Euroopan unionin neuvosto antoi 5.10.2006 asetuksen (EY) N:o 1472/2006 lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa, ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EUVL L 275, s. 1; jäljempänä riidanalainen asetus). Riidanalaisen asetuksen nojalla neuvosto otti käyttöön lopullisen polkumyyntitullin, jota sovelletaan tuotaessa Kiinasta peräisin olevia jalkineita, joiden päälliset ovat nahkaa tai tekonahkaa, lukuun ottamatta useisiin CN-koodeihin kuuluvia urheilujalkineita, STAF-jalkineita, tohveleita ja muita sisäjalkineita sekä jalkineita, joissa on suojaava kärjys (riidanalaisen asetuksen 1 artikla). Kantajien valmistamien jalkineiden osalta vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettavaksi lopulliseksi polkumyyntitulliksi vahvistettiin 16,5 prosenttia. Riidanalaisen asetuksen 3 artiklan mukaan tämä tulli oli voimassa kahden vuoden ajan.

34 Tarkasteltavan tuotteen osalta neuvosto vahvisti komission arviot (ks. edellä 18 kohta), joiden mukaan sen määritelmän ulkopuolelle on jätettävä STAF-jalkineet, kun taas siihen on sisällytettävä lasten jalkineet (riidanalaisen asetuksen 19 ja 25 perustelukappale). Sen sijaan neuvosto hylkäsi pyynnöt jättää tarkasteltavan tuotteen määritelmän ulkopuolelle kuudentyyppiset jalkineet, joiden joukossa ovat jalkineet, joiden valmistustekniikka on patentoitu. Tämän jalkineryhmän osalta neuvosto totesi, että patentoitu valmistustekniikka ei sinällään huomattavasti muuta jalkineen perusluonnetta normaalissa käytössä. Näin ollen nämä jalkineet ovat edelleen Euroopan yhteisössä tuotetun tarkasteltavan tuotteen kilpailijoita (riidanalaisen asetuksen 37 perustelukappale).

35 Kiinalaisten tuottajien otoksen edustavuudesta neuvosto korosti riidanalaisen asetuksen 44 perustelukappaleessa, että otokseen valittujen yritysten osuus tutkinnassa yhteistyössä olleiden tuottajien viennistä yhteisöön oli yli 12 prosenttia. Koska perusasetuksen 17 artiklassa ei säädetä edustavuuden tasoa koskevasta raja-arvosta, muodostettu otos on tässä säännöksessä tarkoitetulla tavalla edustava.

36 Neuvosto totesi myös riidanalaisen asetuksen 46 perustelukappaleessa, että sovelletulla menetelmällä oli määrä varmistaa otosten suurin mahdollinen edustavuus ja sisällyttää viennin suurimpaan mahdolliseen määrään, joka voi kohtuullisesti olla tutkimuksen kohteena, muutamia yrityksiä, joilla oli edustavaa kotimarkkinamyyntiä.

37 Yhteisön tuottajien otoksen osalta neuvosto kiisti riidanalaisen asetuksen 53–59 perustelukappaleessa kaikki väitteet, joissa kyseenalaistetaan sen edustavuus, ja näin ollen vahvisti komission väliaikaisessa asetuksessa esittämät arviot (ks. edellä 24 kohta).

38 Neuvosto käsitteli riidanalaisen asetuksen 60–65 perustelukappaleessa kysymyksiä, jotka liittyvät useiden yhtiöiden markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman saamista koskeviin hakemuksiin, joista komissio ei lausunut.

39 Näiden perustelukappaleiden mukaan se, että komissio ei ole vastannut yksilöllisesti jokaiseen sille tehtyyn hakemukseen, ei merkitse perusasetuksen rikkomista. Päinvastoin tämä on perusasetuksen 17 artiklan mukaista. Tässä artiklassa tarkoitettua otantatekniikkaa sovelletaan myös tilanteessa, jossa suuri määrä asianosaisia yhtiöitä hakee markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua. Käsiteltävänä olevassa asiassa kyseessä olevien yritysten tekemien hakemusten poikkeuksellisen suuri määrä ei neuvoston mukaan jättänyt hallinnolle muuta vaihtoehtoa kuin tutkia yksinomaan otokseen kuuluvien yhtiöiden hakemukset sovittaakseen yhteen hakemusasiakirjojen mahdollisimman yksilöllisestä tutkimisesta johtuvat vaatimukset ja pakollisten määräaikojen noudattamisen. Tämä edellytti sitä, että kaikkiin otokseen kuulumattomiin yhtiöihin sovelletaan otokseen kuuluvien yritysten osalta laskettua marginaalien painotettua keskiarvoa. Tästä seuraa, että myös hallinnollisen menettelyn aikana esitetyt väitteet, joiden mukaan polkumyyntiä koskeva laskelma ei ole edustava, on hylättävä.

40 Nämä toteamukset pätevät neuvoston mukaan myös yksilöllisen kohtelun saamista koskevien hakemusten osalta.

41 Yhteisön tuotannonalan määritelmästä neuvosto korosti riidanalaisen asetuksen 157 perustelukappaleessa, että kaikki kantelijat toimivat yhteistyössä tutkimuksen aikana. Vahinkoa koskevat täydelliset kyselylomakkeet lähetettiin ainoastaan otokseen kuuluneille yhteisön tuottajille, mikä johtuu otantamenetelmän ominaisluonteesta (riidanalaisen asetuksen 158 perustelukappale).

42 Vahingon poistamiseksi tarvittavan lopullisten polkumyyntitullien tason osalta neuvosto viittasi riidanalaisen asetuksen 292 perustelukappaleessa seikkoihin, jotka yhteisön tuotannonala esitti väliaikaisten tullien käyttöönoton jälkeen ja jotka osoittavat,

että väliaikaisessa asetuksessa vahvistettua 2 prosentin voittomarginaalia (ks. edellä 26 kohta) oli tarkasteltava uudelleen. Tämän perusteella neuvosto määritti voittomarginaaliksi 6 prosenttia yhteisön tuotannonalan liikevaihdosta ja totesi, että yhteisön tuotannonala sai tällaisen voittomarginaalin sellaisten jalkineiden osalta, joihin ei kohdistunut vahingollista polkumyyntiä.

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

43 Kantajat nostivat käsiteltävän kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 28.12.2006 toimittamallaan kannekirjelmällä.

44 Komissio toimitti 26.3.2007 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon väliintulohakemuksen, jossa se pyysi saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen neuvoston vaatimuksia. Komissio ilmoitti 27.8.2007 päivätyllä kirjeellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle, että se luopuu esittämästä väliintulokirjelmää mutta että se osallistuu suulliseen käsittelyyn.

45 CEC toimitti 5.4.2007 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon väliintulohakemuksen, jossa se pyysi saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen neuvoston vaatimuksia.

46 Kantajat pyysivät ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 21.5.2007 ja 30.5.2008 toimittamillaan kirjelmillä, että tietyt asiakirjat ja niiden muistioihin sisältyvät tiedot poistetaan CEC:lle tiedoksi annetusta asiakirjavihosta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 116 artiklan 2 kohdan nojalla. Ne toimittivat tätä varten kyseessä olevista asiakirjoista version, joka ei sisällä luottamuksellista tietoa.

47 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston puheenjohtaja hyväksyi komission ja CEC:n väliintulohakemukset 2.8.2007 antamallaan määräyksellä.

48 CEC ilmoitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 27.8.2007 toimittamallaan kirjeellä, ettei se vastusta kantajien esittämää luottamuksellista käsittelyä koskevaa pyyntöä.

49 CEC toimitti väliintulokirjelmänsä 19.9.2007.

50 Koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen jaostojen kokoonpanoa muutettiin, esittelevä tuomari määrättiin kahdeksanteen jaostoon, jonka käsiteltäväksi esillä oleva asia siis siirrettiin.

51 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn.

52 Asianosaisten lausumat ja vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin suullisiin kysymyksiin kuultiin 11.2.2009 pidetyssä istunnossa.

53 Kantajat vaativat, että

– riidanalainen asetus kumotaan sikäli kuin siinä määrätään polkumyyntitulleja niiden viemille jalkineille

– neuvosto velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

54 Neuvosto vaatii, että

– kanne jätetään tutkimatta tai hylätään perusteettomana

– kantajat velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

55 Komissio vaatii, että kanne hylätään.

56 CEC vaatii, että

– kanne hylätään

– kantajat velvoitetaan korvaamaan sen väliintulosta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

57 Kanteensa tueksi kantajat esittävät kahdeksan kanneperustetta, joiden mukaan

– perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohtaa ja 9 artiklan 5 kohtaa on rikottu ja yhdenvertaisen kohtelun ja luottamuksensuojan periaatteita on loukattu

– perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohtaa ja 18 artiklaa on rikottu ja puolustautumisoikeuksia on loukattu

– on tehty ilmeinen arviointivirhe ja perusasetuksen 5 artiklan 4 kohtaa on rikottu

– on tehty ilmeinen arviointivirhe ja perusasetuksen 1 artiklan 4 kohtaa ja 2 ja 3 artiklaa on rikottu

– on tehty ilmeinen arviointivirhe ja perusasetuksen 17 artiklaa ja EY 253 artiklaa on rikottu

– on tehty ilmeinen arviointivirhe ja perusasetuksen 3 artiklan 2 kohtaa ja EY 253 artiklaa on rikottu

– on tehty ilmeinen arviointivirhe ja perusasetuksen 3 artiklan 2 kohtaa on rikottu

– on tehty ilmeinen arviointivirhe ja perusasetuksen 9 artiklan 4 kohtaa on rikottu.

58 Koska kaksi ensimmäistä kanneperustetta liittyvät komission väitettyihin virheisiin, kun se kieltäytyi myöntämästä kantajille markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua ilman, että se olisi tutkinut niiden tätä koskevia hakemuksia, nämä kanneperusteet tutkitaan yhdessä.

Kaksi ensimmäistä kanneperustetta, joiden mukaan perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b ja c alakohtaa, 9 artiklan 5 kohtaa ja 18 artiklaa on rikottu ja yhdenvertaisen kohtelun ja luottamuksensuojan periaatteita sekä puolustautumisoikeuksia on loukattu

Asianosaisten ja väliintulijoiden lausumat

59 Ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä kantajat väittävät, että kun komissio ja neuvosto tutkivat yksinomaan vientiä harjoittavien tuottajien otokseen kuuluvien yhtiöiden tekemät markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevat hakemukset, ne rikkoivat perusasetuksen 2 artiklan 7 kohtaa ja 9 artiklan 5 kohtaa.

60 Kantajien mukaan perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdasta nimittäin ilmenee, että Kiinasta tulevan tuonnin osalta toimielinten on määritettävä normaaliarvo tämän säännöksen 1–6 kohdan mukaisesti sillä edellytyksellä, että kyseessä olevat

tuottajat tekevät hakemukset ”oikeassa ja asianmukaisessa muodossa”. Samoin perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdan toisesta alakohdasta ilmenee kantajien mukaan, että jos markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa ei myönnetä, normaaliarvoa on verrattava kyseessä olevan viejän viennissä käyttämiin hintoihin (yksilöllinen kohtelu) sillä edellytyksellä, että tämä tekee hakemuksen, jonka tueksi esitetään asianmukaiset asiakirjat ja joka osoittaa, että tässä säännöksessä luetellut edellytykset täyttyvät.

61 Kantajat katsovat, kuten perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdan ja 9 artiklan 5 kohdan sanamuoto vahvistaa, että niitä voidaan soveltaa ainoastaan yksilöllisesti, sillä ne edellyttävät kunkin kyseessä olevan viejän ominaispiirteiden huomioon ottamista.

62 Otantatekniikkaa koskevissa säännöksissä käsitellään rajoitetusti polkumyyntimarginaalien laskemista, perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan mukaisesti tai vahingon laskemista, ja ne eivät koske taloudellisia olosuhteita, joissa kukin yhtiö toimii, jotka ovat seikkoja, jotka eivät voi olla otantatekniikan kohteina. Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohta ja 9 artiklan 5 kohta menettäisivät kantajien mukaan merkityksensä, jos toimielimet vapautettaisiin otantatekniikan käyttämisen avulla näistä säännöksistä johtuvista velvoitteistaan, jotka on sitä paitsi esitetty pakottavin sanakääntein ja joissa ei anneta lainkaan harkintavaltaa. Kantajien mukaan merkityksellinen kysymys ei näin ollen ole se, ovatko toimielimet soveltaneet perusasetuksen 17 artiklaa oikein laskiessaan polkumyyntimarginaalia, vaan se, onko niillä oikeus vedota tähän säännökseen ohittaakseen otokseen kuulumattomien toimijoiden tekemät markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevat hakemukset ja näin ollen kohdella samalla tavoin yhtiöitä, joiden hakemus oli hyväksyttävä, ja yhtiöitä, joiden hakemusta ei tarvinnut hyväksyä.

63 Kantajien mukaan käytettäessä otantatekniikkaa toimielinten pitää siis soveltaa otokseen kuulumattomiin yhtiöihin, joiden markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskeva hakemus on hyväksytty, otokseen kuuluvien yhtiöiden, joille on myönnetty markkinataloudessa toimivan yrityksen asema tai tapauskohtaisesti yksilöllinen kohtelu, polkumyyntimarginaalien painotettua keskiarvoa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oikeuskäytäntöä on tulkittava siten, että sen vastaista on kieltäytyä automaattisesti myöntämästä markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua yhtiöille, jotka ”ansaitsevat” sen.

64 Toimielinten kahdessa aiemmassa asiassa noudattama käytäntö vahvistaa kantajien mukaan lisäksi sen, että jokainen markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskeva hakemus on tutkittava yksilöllisesti. Toimielimet eivät myöskään voi vedota hallinnollisiin rajoituksiin oikeuttaakseen sen, että ne eivät ole noudattaneet velvoitettaan tutkia jokainen markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskeva hakemus, kun pieni määrä ylimääräisiä toimihenkilöitä olisi ollut riittävää tämän tutkinnan toteuttamiseksi.

65 Lisäksi toimielinten lähestymistapa merkitsee kantajien mukaan yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista, koska sen mukaan yhtiöitä, jotka ovat toimineet yhteistyössä, ovat esittäneet otantatekniikan edellyttämiä seikkoja, ovat tehneet markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevia hakemuksia ja jotka ”ansaitsivat” saada markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman tai yksilöllisen kohtelun, kohdellaan samalla tavoin kuin yhtiöitä, jotka eivät ole toimittaneet näitä tietoja tai eivät ole tehneet tällaisia hakemuksia tai eivät ”ansainneet” saada markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua. Tällaista epäyhdenvertaista kohtelua ei kantajien mukaan voida oikeuttaa objektiivisesti perusasetuksen 17 artiklan 3 kohdalla, joka koskee ainoastaan polkumyyntimarginaalin laskemista eikä markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevien hakemusten tutkimista, eikä hallinnollisilla rajoituksilla. Käsiteltävänä olevassa asiassa kaikille tuottajille, joita ei sisällytetty otantaan mutta jotka ”ansaitsivat” saada markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman, olisi kantajien mukaan pitänyt myöntää samantasoinen polkumyyntimarginaali kuin se, joka myönnettiin Foshan City Nanhai Golden Step Industrial Co., Ltd -nimiselle yhtiölle (9,7 prosenttia), joka oli otoksen ainoa yhtiö, jolle myönnettiin markkinataloudessa toimivan yrityksen asema.

66 Kantajien mukaan se, että markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevia hakemuksia ei tutkittu, merkitsee myös luottamuksensuojan periaatteen loukkaamista, sillä toimielinten aiempi käytäntö sekä viejille menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa esitetty pyyntö esittää tietyssä määräajassa hakemuksensa markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman tai yksilöllisen kohtelun saamiseksi synnyttivät kantajissa perusteltuja odotuksia siitä, että toimielimet tutkivat hakemukset yksilöllisesti myöntääkseen toimijoille edellä 63 kohdassa esitettyjen toteamusten mukaan edellytetyn polkumyyntimarginaalin. Menettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen tulkitseminen muulla tavoin merkitsisi sen hyväksymistä, että komissio olisi voinut pyytää kaikkia viejiä käyttämään resurssejaan markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevia hakemuksiaan tukevien tietojen toimittamiseen ennen otoksen muodostamista ilman aikomusta tutkia näitä hakemuksia. Menettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen sanamuoto oli kantajien mukaan lisäksi sama kuin niiden ilmoitusten sanamuoto, jotka julkaistiin kahdessa muussa menettelyssä, joissa komissio myös tutki otokseen kuulumattomien toimijoiden esittämät markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevat hakemukset.

67 Toisessa kanneperusteessaan kantajat vetoavat ensiksi perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohtaan, jonka mukaan sen määrittäminen, täyttääkö tuottaja markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman saamiseksi edellytettävät vaatimukset, suoritetaan kolmen kuukauden kuluessa tutkimuksen aloittamisesta. Kantajien mukaan kyseessä on pakottava menettelyn määräaika, jota komission pitää noudattaa. Kun komissio ei tehnyt tätä koskevaa päätöstä tässä määräajassa, se rikkoi mainittua säännöstä.

68 Tämän jälkeen kantajat vetoavat perusasetuksen 18 artiklan 3 ja 4 kohtaan, joiden mukaan toimielinten ei pitäisi jättää huomiotta asianomaisten toimittamia tietoja, vaikka ne eivät ole kaikilta osin parhaita mahdollisia, ja niiden pitäisi varoittaa osapuolia, joiden tiedot hylätään, ja antaa niille mahdollisuus esittää lisäselvitystä. Kantajien mukaan nämä säännökset, joita sovelletaan, kun komissiota on pyydetty lausumaan markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevista hakemuksista, edellyttävät, että komissiolla oli velvollisuus ilmoittaa kantajille tästä perustellusti. Kantajat toteavat, että komissio kuitenkin vastasi kantajien huomautuksiin vasta lopullisessa ilmoituksessa viitaten tehtyjen markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevien hakemusten poikkeuksellisen suureen määrään. Kun otetaan huomioon se, että komissio oli tietoinen markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevien hakemusten määrästä ennen vuoden 2005 heinäkuun loppua, mikään ei kantajien mukaan olisi estänyt sitä ilmoittamasta kantajille välittömästi perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa tarkoitetun kolmen kuukauden määräajan päättymisen jälkeen tai viimeistään väliaikaisessa asetuksessa siitä, että niiden hakemuksia ei tutkita. Tämän vuoksi kantajat katsovat, että toimielimet ovat hylänneet kantajien toimittamat tiedot ilman perusteluja ja näin ollen rikkoneet perusasetuksen 18 artiklan 3 ja 4 kohtaa.

69 Vaikka lisäksi on totta, että menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa ilmoitettiin toimijoille, jotka halusivat saada yksilöllisen polkumyyntimarginaalin perusasetuksen 17 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ettei niiden hakemuksen hyväksyminen ollut varmaa, on myös niin, että tässä ilmoituksessa ei täsmennetty, että komissio varasi itselleen oikeuden olla vastaamatta markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskeviin hakemuksiin aiemman käytäntönsä vastaisesti.

70 Komissio loukkasi myös kantajien puolustautumisoikeuksia, kun se ei maininnut välivaiheen ilmoituksessa, että niiden markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevia hakemuksia ei tutkita, kun taas otokseen kuuluvat viejät vastaanottivat hakemuksiinsa liittyvän ilmoituksen. Kantajat saivat vastauksen vasta lopullisessa ilmoituksessa.

71 Neuvosto, jota komissio ja CEC tukevat, kiistää kantajien väitteet.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

72 Ensiksi on todettava, että perusasetuksen 17 artiklan 1 ja 3 kohdan sanamuodon mukaan otantatekniikan käyttäminen tekniikkana, jolla voidaan hallita valituksen tekijöiden, viejien, tuojien, tuotetyyppien tai liiketoimintojen huomattava määrä, merkitsee tutkimuksen rajoittamista. Tämä arviointi vahvistetaan perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdassa, jonka mukaan otokseen kuulumattomia tuottajia ei sisällytetä tutkimukseen.

73 Perusasetuksessa säädetään kuitenkin, että kun tämä rajoittaminen toteutetaan, toimielinten on täytettävä kaksi velvoitetta. Ensinnäkin otoksen on oltava perusasetuksen 17 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla edustava. Lisäksi perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdassa säädetään, että otokseen kuulumattomien tuottajien osalta vahvistettu polkumyyntimarginaali ei saa ylittää otokseen kuuluvien osapuolien osalta määritettyjen polkumyyntimarginaalien painotettua keskiarvoa.

74 Toiseksi perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdassa, luettuna yhdessä perusasetuksen 17 artiklan 3 kohdan kanssa, johon siinä viitataan, annetaan kullekin otokseen

kuulumattomalle tuottajalle mahdollisuus pyytää yksilöllisen polkumyyntimarginaalin laskemista sillä edellytyksellä, että tämä esittää kaikki tarvittavat tiedot tältä osin säädetyssä määräajassa ja että tämä toimenpide ei hankaloita komission tehtävää kohtuuttomasti eikä estä tutkimuksen loppuun saattamista hyvissä ajoin.

75 Kolmanneksi perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdassa säädetään, että normaaliarvo määritetään saman artiklan 1–6 kohdan mukaisesti, jos voidaan yhden tai useamman tutkimuksen kohteena olevan tuottajan vaatimusten perusteella osoittaa, että tämän kohdan c alakohdassa esitetyt edellytykset täyttyvät.

76 Kuten neuvosto väittää, otokseen kuulumattomat tuottajat voivat pyytää yksilöllisen polkumyyntimarginaalin laskemista, jonka edellytyksenä on markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevan hakemuksen hyväksyminen, kun kyse on perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdassa kyseessä olevista maista, ainoastaan perusasetuksen 17 artiklan 3 kohdan perusteella. Viimeksi mainitussa säännöksessä annetaan kuitenkin komissiolle valta harkita markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevien hakemusten määrän perusteella, hankaloittaako niiden tarkastelu sen tehtävää kohtuuttomasti ja estääkö se tutkimuksen loppuun saattamisen hyvissä ajoin.

77 Edellä esitetyistä toteamuksista seuraa ensinnäkin, että käytettäessä otantatekniikkaa perusasetuksessa ei myönnetä otokseen kuulumattomille toimijoille ehdotonta oikeutta hyötyä yksilöllisen polkumyyntitullin laskemisesta. Tällaisen pyynnön hyväksyminen riippuu nimittäin perusasetuksen 17 artiklan 3 kohdan soveltamiseen liittyvästä komission päätöksestä.

78 Toiseksi on todettava, että koska markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman tai yksilöllisen kohtelun myöntämistä käytetään perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan mukaan ainoastaan normaaliarvon laskentamenetelmän määrittämiseksi yksilöllisten polkumyyntimarginaalien laskentaa varten, komission ei tarvitse tutkia otokseen kuulumattomien toimijoiden tekemiä markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevia hakemuksia, kun se on todennut perusasetuksen 17 artiklan 3 kohdan soveltamisen yhteydessä, että tällaisten marginaalien

laskenta hankaloittaisi sen tehtävää kohtuuttomasti ja estäisi tutkimuksen loppuun saattamisen hyvissä ajoin.

79 Lopuksi käsiteltävässä asiassa ei ole riitautettu sitä, että yksilöllisten polkumyyntimarginaalien laskenta kaikkien otokseen kuulumattomien ja tällaisia hakemuksia tehneiden toimijoiden osalta hankaloittaisi toimielinten tehtävää kohtuuttomasti ja estäisi tutkimuksen loppuun saattamisen hyvissä ajoin.

80 Tämän vuoksi on hylättävä kantajien väite, jonka mukaan perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b ja c alakohdassa komissio velvoitetaan tutkimaan otokseen kuulumattomien toimijoiden tekemät markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevat hakemukset myös silloin, kun niihin ei sovelleta yksilöllistä polkumyyntimarginaalia. Tältä osin on todettava myös, että kantajien mainitsema oikeuskäytäntö, jonka mukaan komissio päättää markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman tai yksilöllisen kohtelun myöntämisestä kunkin sille tehdyn hakemuksen tarkastelun perusteella, ei edellytä sitä, että komission olisi tutkittava kukin hakemus, vaikka se ei aio laskea yksilöllisiä polkumyyntimarginaaleja perusasetuksen 17 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

81 Sama koskee kantajien väitettä, jonka mukaan otokseen kuuluvien ja otokseen kuulumattomien yritysten yhdenvertaisen kohtelun periaatetta on loukattu (ks. edellä 65 kohta). Nämä kaksi yritysryhmää ovat nimittäin eri tilanteissa, koska ensiksi mainittujen osalta komission on välttämättä laskettava yksilöllinen polkumyyntimarginaali, mikä edellyttää markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevan hakemuksen tutkimista ja hyväksymistä, kun taas sillä ei ole velvollisuutta vahvistaa yksilöllistä polkumyyntimarginaalia viimeksi mainittujen osalta. Tämän vuoksi yhdenvertaisen kohtelun periaatteen, jonka mukaan on kiellettyä kohdella yhtäältä samankaltaisia tapauksia eri tavoin ja toisaalta erilaisia tapauksia samalla tavoin, ellei tätä voida objektiivisesti perustella, noudattaminen ei edellytä näiden kahden yritysryhmän samanlaista kohtelua.

82 Siitä väitteestä, jonka mukaan otokseen kuulumattomien yritysten yhdenvertaisen kohtelun periaatetta on loukattu, on todettava, että toisin kuin kantajat väittävät,

käsiteltävässä asiassa ei voida katsoa, että tämä periaate asettaisi komissiolle velvollisuuden lausua kaikista sille esitetyistä markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevista hakemuksista siten, että otokseen kuulumattomiin tuottajiin tai viejiin, joille on myönnetty markkinataloudessa toimivan yrityksen asema tai yksilöllinen kohtelu, voitaisiin soveltaa otokseen kuuluvien yritysten, joille on myönnetty markkinataloudessa toimivan yrityksen asema tai yksilöllinen kohtelu, polkumyyntimarginaalien keskiarvoa.

83 Kuten edellä 76–80 kohdassa todetaan, tilanteessa, jossa markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevien hakemusten määrä on niin huomattava, että niiden tarkastelu estäisi toimielimiä saattamasta tutkimusta loppuun hyvissä ajoin, toimielinten ei perusasetuksen 17 artiklan 3 kohdan mukaisesti tarvitse ratkaista kaikkia näitä hakemuksia, eikä tällaista velvollisuutta ole edes niiden yritysten, jotka voivat tai eivät voi hyötyä markkinataloudessa toimivan yrityksen asemasta tai yksilöllisestä kohtelusta, erottamiseksi otokseen kuulumattomien yritysten joukosta siinä tarkoituksessa, että niihin sovelletaan otokseen kuuluvien yritysten, joille on myönnetty markkinataloudessa toimivan yrityksen asema tai yksilöllinen kohtelu, polkumyyntimarginaalien keskiarvoa laskematta kuitenkaan yksilöllistä polkumyyntimarginaalia.

84 Käsiteltävässä asiassa kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat ovat tehneet komissiolle 141 hakemusta markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman tai yksilöllisen kohtelun saamiseksi, joten vaikka katsottaisiin, että ne olisi ollut mahdollista tutkia yksinomaan asiakirjojen perusteella eikä olisi ollut tarpeen tarkistaa näitä tietoja kyseessä olevien tuottajien tai viejien tiloissa toteutettavien tarkastuskäyntien avulla, komissio on oikeutetusti katsonut, että hakemuksia oli ilmiselvästi liian paljon, jotta ne olisi voitu tutkia vaarantamatta tutkimuksen loppuun saattamista hyvissä ajoin.

85 Tämän vuoksi on todettava, että kun otetaan huomioon komissiolle käsiteltävässä asiassa esitettyjen markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevien hakemusten erityisen suuri määrä, komissio ei ole ylittänyt sille perusasetuksen 17 artiklan 3 kohdassa myönnetyn harkintavallan rajoja, kun se ei lausunut kaikista markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevista hakemuksista, jotka otokseen kuulumattomat yhtiöt ovat sille tehneet, koska kantajien mainitsema erilainen kohtelu on olennainen osa perusasetuksen 17 artiklassa tarkoitettua otantatekniikkaa.

86 Vaikka komissiolla oli oikeus toimia kantajien edellä 63 kohdassa kuvaamalla tavalla, perusasetus tai yhdenvertaisen kohtelun periaate eivät velvoittaneet sitä toimimaan näin.

87 Samat toteamukset pätevät otokseen kuulumattomien yritysten tekemien yksilöllistä kohtelua koskevien hakemusten tutkintaan.

88 Väitetystä luottamuksensuojan periaatteen loukkaamisesta on todettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan tämä periaate koskee kaikkia oikeussubjekteja, joille yhteisön toimielimen toiminnan vuoksi on syntynyt perusteltuja odotuksia. Tämän periaatteen loukkaamiseen ei sitä vastoin voida vedota, jollei yhteisön toimielin ole antanut asiassa täsmällisiä vakuutteluja (yhdistetyt asiat C-182/03 ja C-217/03, Belgia ja Forum 187 v. komissio, tuomio 22.6.2006, Kok., s. I-5479, 147 kohta).

89 Menettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen 5.1 kohdan a alakohdan i alakohdan neljännestä luetelmakohdasta ja erityisesti tähän kohtaan liitetystä alaviitteestä 1 ilmenee, että komissio ilmoitti kyseessä oleville toimijoille mahdollisuudesta käyttää otantatekniikkaa perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti ja että tässä tapauksessa otokseen kuulumattomien yritysten oli mahdollista pyytää yksilöllisten polkumyyntimarginaalien laskentaa perusasetuksen 17 artiklan 3 kohdan nojalla. Tämä tieto toistettiin menettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen 5.1 kohdan b alakohdassa. Se, että kyseessä olevia toimijoita pyydettiin tekemään markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskeva hakemus, ei merkitse täsmällistä, ehdotonta ja yhtäpitävää lupausta siitä, että se tutkittaisiin.

90 Tässä yhteydessä on myös todettava, että se, että komissio ei reagoinut pitkään aikaan, ei muodosta sellaista lupausta, jonka vuoksi kantajille syntyisi perusteltu luottamus. Tämä reagoimattomuus ei nimittäin vaikuta menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa käytettyjen selvien sanamuotojen merkitykseen.

91 Siitä väitteestä, joka koskee toimielinten aiemmissa tutkimuksissa noudattaman käytännön noudattamatta jättämistä, on huomautettava, että komissio ei ole ylittänyt sille perusasetuksen 17 artiklan 3 kohdassa myönnettyä harkintavaltaa, kun se arvioi, että kaikkien otokseen kuulumattomien kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien tekemien markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevien hakemusten tarkastelu olisi estänyt sitä saattamasta tutkintaa loppuun perusasetuksessa säädetyssä määräajassa. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan silloin, kun toimielimillä on harkintavaltaa politiikkansa toteuttamiseksi tarvittavien keinojen valinnan suhteen, talouden toimijat eivät voi oikeutetusti kohdistaa perusteltua luottamusta alun perin valitun keinon pysyttämiseen, koska nämä toimielimet voivat muuttaa tätä keinoa toimivaltaansa käyttäessään (asia 258/84, Nippon Seiko v. neuvosto, tuomio 7.5.1987, Kok., s. 1923, 34 kohta ja asia C-171/87, Canon v. neuvosto, tuomio 10.3.1992, Kok., s. I-1237, 41 kohta).

92 Koska komissio edellä olevan perusteella ei ole tehnyt oikeudellista virhettä, kun se on jättänyt tutkimatta kantajien tekemät markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevat hakemukset, ne eivät voi perustellusti vedota perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa vahvistetun määräajan ylittymiseen (ks. edellä 3 ja 67 kohta), koska tämä määräaika koskee tilanteita, joissa komissiolla on velvollisuus tutkia nämä hakemukset.

93 Väitteestä, jonka mukaan perusasetuksen 18 artiklan 3 ja 4 kohtaa on rikottu, on todettava neuvoston tavoin, että tässä säännöksessä toimielimiä ei velvoiteta tutkimaan otokseen kuulumattomien yhtiöiden tekemiä markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevia hakemuksia. Koska komissiolla oli edellä esitetyn mukaisesti oikeus olla tutkimatta otokseen kuulumattomien yhtiöiden tekemiä markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevia hakemuksia ja näin ollen olla lausumatta niistä, perusasetuksen 18 artiklaa ei voida tulkita kantajien esittämällä tavalla.

94 Väitetystä kantajien puolustautumisoikeuksien loukkaamisesta on huomautettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen periaatteen mukaan yrityksille, joita ennen polkumyyntiasetuksen antamista suoritettava tutkimusmenettely koskee, on annettava mahdollisuus hallinnollisen menettelyn aikana tehokkaasti esittää kantansa väitettyjen tosiseikkojen ja

olosuhteiden todenmukaisuudesta ja merkityksellisyydestä ja niistä todisteista, joita komissio käyttää polkumyynnin ja siitä aiheutuvan vahingon olemassaoloa koskevan väitteensä tukena (asia C-49/88, Al-Jubail Fertilizer v. neuvosto, tuomio 27.6.1991, Kok., I-3187, 17 kohta; asia C-458/98 P, Industrie des poudres sphériques v. neuvosto, tuomio 3.10.2000, Kok., s. I-8147, 99 kohta; asia T-147/97, Champion Stationery ym. v. neuvosto, tuomio 19.11.1998, Kok., s. II-4137, 55 kohta ja asia T-88/98, Kundan ja Tata v. neuvosto, tuomio 21.11.2002, Kok., s. II-4897, 132 kohta).

95 Käsiteltävässä asiassa on todettava, kuten väliaikaisen asetuksen 62, 64, 135 ja 143 perustelukappaleesta ilmenee, että komissio totesi, että otokseen kuulumattomien tuottajien polkumyyntitullit on laskettu perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdan säännösten mukaisesti ja että näiden tuottajien polkumyyntimarginaali on määritetty laskemalla otokseen kuuluvien yhtiöiden polkumyyntimarginaalien painotettu keskiarvo.

96 Komissio esitti näin ollen väliaikaisessa asetuksessa kantansa otokseen kuulumattomien toimijoiden polkumyyntimarginaalin laskentamenetelmästä, joka muodostuu otokseen kuuluvien yhtiöiden polkumyyntimarginaalien keskiarvon soveltamisesta. Tämä menetelmä sisältää sen, että näiden toimijoiden markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevia hakemuksia ei tutkita, koska tällaisesta tutkinnasta ei ole hyötyä kyseessä olevan menettelyn yhteydessä.

97 Tästä seuraa, että kantajilla oli väliaikaisen asetuksen ja välivaiheen ilmoituksen tiedoksiantamisesta lähtien mahdollisuus esittää kantansa komission niiden polkumyyntimarginaalin laskemiseksi käyttämästä menetelmästä, joten niiden puolustautumisoikeuksia ei ole loukattu.

98 Tästä seuraa, että kaksi ensimmäistä kanneperustetta on hylättävä.

Kolmas kanneperuste, jonka mukaan on tehty ilmeinen arviointivirhe ja perusasetuksen 5 artiklan 4 kohtaa on rikottu, koska komissio ei ole esittänyt todisteita yhteisön teollisuudenalan tekemän valituksen tueksi

Asianosaisten ja väliintulijoiden lausumat

99 Kantajat väittävät, että yhteisön toimielimet ovat tehneet virheen valitusta, jonka vuoksi kyseessä oleva polkumyyntimenettely on aloitettu, tukevan yhteisön teollisuudenalan määritelmän osalta. Yhteisön hallinto on kantajien mukaan aiemmin hyväksynyt väitteen, jonka mukaan ainoastaan yhteisön tuottajien, jotka toimivat yhteistyössä menettelyn aikana osallistumalla otokseen tai toimittamalla hyödyllisiä tietoja, voidaan katsoa tukeneen valitusta.

100 Käsiteltävässä asiassa on esitetty ainoastaan kymmenen pyyntöä saada kuulua yhteisön tuottajien otokseen, ja nämä pyynnöt ovat esittäneet otokseen lopulta hyväksytyt toimijat. Näin ollen 814:stä valituksen tehneestä yhtiöstä ainoastaan kymmenen toimitti merkityksellisiä tietoja, ja ne voitiin näin ollen katsoa yhteistyötä tutkinnan aikana tehneeksi yhtiöksi. Tämän vuoksi ainoastaan nämä yhtiöt piti ottaa huomioon määritettäessä yhteisön tuotannonalaa. Näiden yhtiöiden osuus yhteisön tuotannosta oli kuitenkin vain 4,2 prosenttia ja näin ollen perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdassa vaadittua 25 prosentin raja-arvoa ei saavutettu.

101 Neuvoston vastineessaan toimittamia tietoja siitä, miten yhteisön teollisuudenalan tekemän valituksen tukiastetta tutkittiin, ei ollut toimitettu kantajille hallinnollisen menettelyn aikana. Se, että riidanalaisessa asetuksessa ei mainita, miten toimielimet ovat mitanneet yhteisön teollisuudenalan tekemän valituksen tukiastetta, merkitsee kantajien mukaan perustelujen puutteellisuutta. Tämän tiedon puuttuminen loukkaa kantajien mukaan myös niiden puolustautumisoikeuksia. Kun lisäksi komissio keräsi yhteisön teollisuudenalan tekemän valituksen tukemiseen liittyviä tietoja ennen

tutkinnan aloittamista menettelyn aloittamista koskevalla ilmoituksella, se rikkoi perusasetuksen 6 artiklan 1 kohtaa ja 17 artiklaa. Vaikka oletettaisiin, että tutkinta on voinut pätevästi alkaa ennen menettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen julkaisemista, tämä merkitsee kantajien mukaan joka tapauksessa sitä, että riidanalainen asetus on annettu perusasetuksen 6 artiklan 9 kohdassa tutkinnan valmistumiselle asetetun viidentoista kuukauden määräajan päättymisen jälkeen. Lopuksi kantajat huomauttavat, että kun komissio tutki ennen tutkinnan aloittamista sitä, tukiko yhteisön teollisuudenala valitusta, se ei tarkistanut asianmukaisesti, oliko valitusta tukevien yhteisön tuottajien osuus samankaltaisen tuotteen yhteisön tuotannonalan kokonaistuotannosta 25 prosenttia perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdan mukainen valituksen tukeminen edellyttää nimittäin kantajien mukaan, että se, joka ilmoittaa tuesta, on tietoinen velvoitteista, joita sen osallistuminen yhteisön tuottajien otokseen tuo mukanaan, kuten vastaaminen vahinkoa koskevaan kyselylomakkeeseen ja paikan päällä tehtävän tarkastuksen salliminen. Pelkkä ennen tutkinnan alkamista tehty ilmoitus ei kantajien mukaan voi osoittaa perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tukea.

102 Neuvosto, jota komissio ja CEC tukevat, kiistää kantajien väitteet.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

103 Kuten perusasetuksen 5 artiklan 1 ja 4 kohdasta ilmenee, on niin, että ellei saman artiklan 6 kohtaa sovelleta, polkumyyntimenettely aloitetaan pätevästi, jos yhteisön tuotannonala on tehnyt valituksen tai valitus on tehty sen puolesta. Valitus katsotaan yhteisön tuotannonalan tekemäksi tai sen puolesta tehdyksi, jos sitä tukevat ne yhteisön tuottajat, joiden tuotanto on yli 50 prosenttia sen samankaltaisen tuotteen kokonaistuotannosta, jota tuottaa se osa yhteisön tuotannonalasta, joka joko tukee tai vastustaa valitusta. Lisäksi valitusta nimenomaisesti tukevien tuottajien tuotannon on oltava vähintään 25 prosenttia yhteisön tuotannonalan tuottaman samankaltaisen tuotteen kokonaistuotannosta.

104 ”Tuen” käsitteen osalta on todettava, että perusasetuksen 5 artiklan 2 kohdan nojalla valitukseen on sisällyttävä todisteita polkumyynnistä, vahingosta ja polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja väitetyn vahingon välisestä syy-yhteydestä. Valitukseen on tältä osin sisällyttävä tietty määrä tietoja, jotka voivat kohtuullisesti olla valittajan hallussa.

105 Yhteisön tuotannonalan tekemän tai sen puolesta tehdyn valituksen tukeminen edellyttää siis valittajalta tai valittajilta ja niiltä, joiden puolesta valitus on tehty, ensinnäkin sellaisten seikkojen toimittamista, joita komissio pyytää tarkistaakseen, että polkumyyntitullin määräämisen edellytykset täyttyvät, ja toiseksi sen sallimista, että komissio saattaa suorittaa tarkistuksia tutkiakseen, vastaavatko toimitetut tiedot todellisuutta. Kun otetaan huomioon se, ettei pakottavia tutkintakeinoja ole, osapuolten perusasetuksen 6 artiklan 2 kohdassa mainittuun kyselylomakkeeseen antamat vastaukset ja sitä seuraava saman asetuksen 16 artiklassa säädetty tietojen tarkistaminen, jonka komissio voi myöhemmin suorittaa paikan päällä, ovat olennaisia polkumyynnin vastaisen menettelyn kulun kannalta (asia T-413/03, Shandong Reipu Biochemicals v. neuvosto, tuomio 13.7.2006, Kok., s. II-2243, 65 kohta).

106 Tämän vuoksi komissio on tarkistaakseen, että valituksen tuki täyttää perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdassa asetetut raja-arvot, oikeutetusti jättänyt huomiotta tuottajan, joka ei ole esittänyt seikkoja sen tekemän tai sen puolesta tehdyn valituksen tueksi tai sallinut tällaisen valituksen pätevyyden tarkistamista. Kun yhteisön tuottaja ilmoittaa, ettei se salli sen tekemän tai sen puolesta tehdyn valituksen tueksi toimittamiensa tietojen tarkistamista, sitä on ensinnäkin pidettävä tuottajana, joka kieltäytyy yhteistyöstä perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla, ja se on toiseksi suljettava pois niiden tuottajien joukosta, jotka ilmaisevat tukensa valitukselle perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa ja 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

107 Tämä lähestymistapa on perusasetuksen 6 artiklan 8 kohdan mukainen, jonka mukaan muutoin kuin tilanteessa, jossa yhteistyötä ei ole tehty, asianomaisten osapuolten toimittamat tiedot, joiden perusteella päätelmät tehdään, on mahdollisuuksien mukaan todennettava.

108 Kuten neuvosto toteaa riidanalaisen asetuksen 156 perustelukappaleessa, on totta, että valituksen tehneet yhteisön tuottajat, jotka eivät toimineet yhteistyössä tutkimuksen aikana, on jätettävä yhteisön tuotannonalan määritelmän ulkopuolelle. Kuten neuvosto toteaa vastineessa, otantatekniikkaa käyttäessään komissio näin ollen useimmiten lähettää kyselylomakkeen kullekin tunnetulle tuottajalle, pyytää tämän tuotantoon ja myyntiin liittyviä tietoja ja kysyy, onko tämä valmis täyttämään vahinkoa koskevan kyselylomakkeen sekä sallimaan tarkastuksen paikan päällä, jos tämä valittaisiin otokseen. Ainoastaan näihin kahteen viimeksi mainittuun kysymykseen myöntävästi vastaavien tuottajien katsotaan toimivan yhteistyössä tutkimuksen aikana, ja ne voidaan näin ollen sisällyttää otokseen. Sen sijaan tuottajan, joka ilmoittaa, ettei se ole valmis osallistumaan otokseen, ei voida katsoa toimivan yhteistyössä tutkimuksen aikana, koska tämä ei määritelmän mukaisesti ole valmis täyttämään vahinkoa koskevaa kyselylomaketta eikä sallimaan vastaustensa tarkistamista. Nämä toimenpiteet koskevat nimittäin ainoastaan otokseen kuuluvia yhtiöitä.

109 Neuvosto toteaa, että käsiteltävässä asiassa – kun otetaan huomioon yhteisön tuottajien poikkeuksellisen suuri määrä – komissio käytti menettelyä, joka oli erilainen mutta myös pätevä. Sen sijaan, että komissio olisi osoittanut otantatekniikkaan liittyviä kyselylomakkeita jokaiselle yhteisön tuottajalle, se ensiksi käytti valituksessa olevia yhteisön tuotantoon liittyviä tietoja ja toiseksi keräsi valituksen tukemista koskevat seikat kultakin CEC:n edustamalta 814 tuottajalta.

110 Lisäksi neuvosto ja komissio totesivat istunnossa, että vastineen liitteenä oleva asiakirja, jonka otsikko on ”Tietoja – – peräisin olevien – – tuontia koskevasta polkumyyntivalituksesta”, ei ollut asiakirja, joka oli tosiasiallisesti lähetetty yhteisön tuottajille, ja että neuvosto toimitti tämän asiakirjan vahingossa. Komissio esitti toisen asiakirjan, joka oli lähetetty yhteisön tuottajille sen tarkistamiseksi, tukivatko ne valitusta. Toisin kuin vastineen liitteenä olevassa asiakirjassa, tämän asiakirjan otsikossa (Kiinasta ja Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuontia, joiden päälliset ovat nahkaa, koskevan polkumyyntitutkimuksen todennäköinen aloittaminen) viitataan nimenomaisesti kyseessä olevaan tutkimukseen, mistä voidaan päätellä, että komissio on todellakin lähettänyt yhteisön tuottajille tämän asiakirjan. Tämän asiakirjan

perusteella komissio pyysi kutakin yhteisön tuottajaa, jolle se oli osoitettu, ilmoittamaan erityisesti, tukiko se valitusta, vastustiko se sitä vai eikö se ottanut kantaa, tuottiko se ja myikö se tarkasteltavaa tuotetta yhteisön markkinoilla ja kuinka paljon, oliko sillä yhteyksiä tarkasteltavan tuotteen kiinalaisiin tai vietnamilaisiin tuottajiin tai viejiin ja oliko se myynyt kohteena olevista kolmansista maista tuotua tarkasteltavaa tuotetta.

111 Tämän asiakirjan johdanto-osassa todettiin, että kaikkia numerotietoja käsitellään luottamuksellisina ja komissio voi tarkastaa ne. Näissä olosuhteissa jokainen yhteisön tuottaja, jolle tämä asiakirja oli osoitettu, oli tietoinen siitä, että komissio saattoi tarkastaa kaikki sille toimitetut tiedot, mukaan lukien vahinkoa koskevan kyselylomakkeen yhteydessä mahdollisesti esitetyt tiedot. Lisäksi samassa asiakirjassa todettiin, että näiden tietojen pyytämisen oikeudellinen perusta oli perusasetuksen 5 artiklan 4 kohta. Kyseessä olevan asiakirjan viimeisellä sivulla olevan liiteluettelon mukaan perusasetuksen 4 ja 5 artikla olivat sen liitteinä. Tältä osin viittaaminen perusasetuksen 5 artiklaan ja sen liittäminen kyseessä olevaan asiakirjaan antoivat yhteisön tuottajille tiedon sitä, että valitukseen on sisällyttävä todisteita polkumyynnistä, vahingosta ja näiden kahden välisestä syy-yhteydestä ja erityisesti hintatietoja.

112 Tässä tilanteessa on todettava, että yhteisön tuottajien ilmoitus, jonka mukaan ne tukivat valitusta, oli riittävä osoittamaan perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun valitukselle annetun tuen olemassaolon.

113 On todettava, että väitettä, jonka mukaan perusasetuksen 6 artiklan 1 kohtaa ja 17 artiklaa on rikottu, koska komissio otti huomioon yhteisön tuotantoon,

valittajien asiavaltuuteen ja vahinkoon liittyviä seikkoja, jotka on esitetty ennen tutkimuksen aloittamista, ei voida hyväksyä.

114 Ensiksi on nimittäin huomautettava, että perusasetuksen 5 artiklan 2 kohdassa säädetään, että valitukseen, joka määritelmänsä mukaan tehdään ennen tutkimuksen aloittamista, on sisällyttävä todisteita polkumyynnistä, vahingosta ja niiden kahden välisestä syy-yhteydestä. Lisäksi perusasetuksen 5 artiklan 3 kohdassa säädetään, että komissio tutkii niin hyvin kuin on mahdollista valituksessa esitettyjen todisteiden täsmällisyyden ja riittävyyden sen määrittämiseksi, onko näyttö tutkimuksen vireille panemisen oikeuttamiseksi riittävä. Kuten neuvosto väittää, mikään ei kuitenkaan estä komissiota ottamasta huomioon tutkimuksen yhteydessä seikkoja, jotka on luonteensa mukaisesti kerätty ennen tutkimuksen aloittamista.

115 Toiseksi on todettava, että komission on tarkastettava valittajien asiavaltuus ennen tutkimuksen aloittamista.

116 Lopuksi väitteestä, jonka mukaan perusasetuksen 6 artiklan 9 kohtaa on rikottu, koska riidanalainen asetus on annettu tässä säännöksessä tutkinnan valmistumiselle asetetun viidentoista kuukauden määräajan päättymisen jälkeen, on huomautettava, että tämän säännöksen mukaan tutkimuksen aloittaminen on lopullisten tullien määräämiselle asetetun viidentoista kuukauden määräajan alkamishetki.

117 On kuitenkin täsmennettävä, kuten edellä 114–116 kohdasta seuraa, että vaikka perusasetuksessa lopullisten tullien määräämiselle asetettu viidentoista kuukauden määräaika on laskettava siitä hetkestä lähtien, jolloin komissio aloittaa tutkimuksen, tällainen aloittaminen tapahtuu vasta, kun komissio on tarkastanut, että tutkimuksen aloittamisen edellytykset täyttyvät sekä valituksen sisällön että valittajan tai valittajien asiavaltuuden osalta.

118 Kantajien tältä osin esittämät väitteet on näin ollen hylättävä, koska riidanalainen asetus on annettu perusasetuksessa säädetyssä viidentoista kuukauden määräajassa.

119 Väitteistä, joiden mukaan kantajien puolustautumisoikeuksia on loukattu, on huomautettava, että asiakirjavihossa olevassa 6.7.2005 päivätyssä muistiossa komissio totesi, että yhteisön tuotannoksi arvioitiin noin 425 miljoonaa kenkäparia vuonna 2004 ja noin 92 miljoonaa kenkäparia vuoden 2005 kolmen ensimmäisen kuukauden aikana. Tästä muistiosta ilmenee lisäksi, että niiden yhtiöiden tuotanto, joiden puolesta valitus on tehty, oli noin 190 miljoonaa kenkäparia vuonna 2004 ja noin 44 miljoonaa kenkäparia vuoden 2005 kolmen ensimmäisen kuukauden aikana sekä että näiden yhtiöiden osuus yhteisön tuotannonalan tuotannosta oli yli 44 prosenttia vuonna 2004 ja yli 47 prosenttia vuoden 2005 kolmen ensimmäisen kuukauden aikana. Lisäksi 36 muuta tuottajaa tuki valitusta, mikä kasvattaa edustavuutta yli 45 prosenttiin vuonna 2004 ja yli 48 prosenttiin vuoden 2005 kolmen ensimmäisen kuukauden aikana. Nämä luvut ovat peräisin valituksesta, yhteisön tuottajilta ja niitä edustavilta yhdistyksiltä. Kyseessä olevassa muistiossa todetaan, ettei valitusta ole lainkaan vastustettu ja valituksen liitteessä on numerotietoja kuuden jäsenvaltion (joita ei ole nimetty) kokonaistuotannosta vuonna 2004 ja vuoden 2005 kolmen ensimmäisen kuukauden aikana.

120 Tässä tilanteessa on todettava, että toisin kuin kantajat väittävät, komissio on esittänyt niiden yhtiöiden, joiden puolesta valitus on tehty, asiavaltuutta koskevan arvionsa perusteet. Näin ollen toimielimet ovat noudattaneet kantajien puolustautumisoikeuksia.

121 Samoilla perusteilla on todettava, että toimielimet täyttivät velvoitteensa perustella toimiaan oikeudellisesti riittävällä tavalla.

122 Tästä seuraa, että kolmas kanneperuste on hylättävä.

Neljäs kanneperuste, jonka mukaan on tehty ilmeinen arviointivirhe ja perusasetuksen 1 artiklan 4 kohtaa sekä 2 ja 3 artiklaa on rikottu

Asianosaisten ja väliintulijoiden lausumat

123 Kantajat arvostelevat toimielimiä aluksi siitä, että ne määrittivät tarkasteltavan tuotteen liian laajasti sisällyttämällä määritelmään tuotteet, jotka ovat olennaisesti erilaisia perusominaisuuksiensa, ulkonäkönsä, sen käsityksen, joka kuluttajilla on niistä, tyylinsä, käyttötarkoituksensa ja jakelukanaviensa suhteen.

124 Tämän jälkeen kantajat huomauttavat, että kun toimielimet sisällyttivät tutkimukseen jalkineet, joiden valmistustekniikka on patentoitu (ks. edellä 34 kohta), ne määrittelivät tarkasteltavan tuotteen myös tästä näkökulmasta liian laajasti, minkä vuoksi ne tekivät virheellisiä päätelmiä. Näiden jalkineiden fyysiset ja tekniset ominaisuudet ovat erilaiset kuin muiden jalkineiden fyysiset ja tekniset ominaisuudet sikäli kuin ne sisältävät ”patentoidun iskunvaimennusjärjestelmän”, ”vaimentimena toimivan” keskipaksun pohjan ja ”patentoidun superjoustotoiminnon”. Lisäksi nämä kengät poikkeavat valmistusprosessiltaan, koska ne edellyttävät erillisiä tuotantolinjoja ja erityisiä laitteita. Myös näiden kenkien loppukäytöstä kantajat katsovat, että ne on tarkoitettu ”erityismarkkinoille”, jotka kuuluvat terveyskenkien alaan ja joiden kohdeyleisö on terveysongelmista kärsivät naiset. Näitä kenkiä myydään kantajien mukaan siis erikoisliikkeissä. Kantajat huomauttavat vielä, että tätä jalkinetyyppiä ei valmisteta yhteisössä.

125 Toimielinten käyttämä ”virheellinen luokittelu” aiheutti vertailuja täysin erilaatuisista nahoista valmistettujen jalkineiden välillä. Näissä vertailuissa ei niiden mukaan ole mitään järkeä.

126 Tältä osin asiayhteyttä koskevia esimerkkejä ja tietoja sisältyy kolmeen Footwear Association of Importers and Retail chains -nimisen yhdistyksen (Kenkäalan maahantuojien ja jälleenmyyntiketjujen yhdistys) hallinnollisen menettelyn aikana toimittamaan asiakirjaan.

127 Kantajat katsovat, että tämän vuoksi toimielimet rikkoivat perusasetuksen 1 artiklan 4 kohtaa, jonka mukaan ilmaisu ”samankaltainen tuote” tarkoittaa tuotetta, joka on kaikissa suhteissa samanlainen kuin kysymyksessä oleva tuote. Tällainen rikkominen saattaa kantajien mukaan kyseenalaiseksi koko tutkimuksen tulosten pätevyyden.

128 Neuvosto, jota komissio ja CEC tukevat, kiistää kantajien väitteet.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

129 On todettava, että tämän kanneperusteen yhteydessä kantajat esittävät kaksi väitettä. Ensimmäinen väite koskee tarkasteltavan tuotteen määritelmää, sellaisena kuin se on esitetty väliaikaisen asetuksen 38 ja 39 perustelukappaleessa (ks. edellä 18 kohta) ja vahvistettu riidanalaisen asetuksen 39 perustelukappaleessa. Toinen väite koskee jalkineiden, joiden valmistustekniikka on patentoitu, sisällyttämistä tutkimukseen.

130 Ensimmäisen väitteen osalta kantajat esittävät yleisen väitteen, jonka mukaan tarkasteltavaan tuotteeseen, sellaisena kuin se on määritetty väliaikaisessa asetuksessa ja riidanalaisessa asetuksessa, sisältyy tuotteita, jotka ovat olennaisesti erilaisia perusominaisuuksiensa, ulkonäkönsä, sen käsityksen, joka kuluttajilla on niistä, tyylinsä,

käyttötarkoituksensa ja jakelukanaviensa suhteen. Esimerkkinä kantajat mainitsevat yhtäältä kävelykengät ja toisaalta vaelluskengät, jotka eroavat toisistaan olennaisesti ominaisuuksiensa ja käyttötarkoituksensa suhteen ja näin ollen sen käsityksen suhteen, joka kuluttajilla on niistä.

131 Tältä osin on todettava, että polkumyyntitutkimuksessa tarkasteltavan tuotteen määritelmän tarkoituksena on auttaa sellaisten tuotteiden luettelon laatimisessa, joille mahdollisesti määrätään polkumyyntitulli. Tätä tarkoitusta varten toimielimet voivat ottaa huomioon useita seikkoja, kuten tuotteiden fyysiset, tekniset ja kemialliset ominaisuudet, tuotteiden käyttötarkoituksen, vaihdettavuuden, käsityksen, joka kuluttajilla on niistä, jakelukanavat, valmistusprosessin, tuotantokustannukset, laadun ja niin edelleen.

132 Väitteen, jonka mukaan tietty tuote on jätettävä tarkasteltavan tuotteen määritelmän ulkopuolelle, on perustuttava perusteluihin, joilla pyritään osoittamaan joko, että toimielimet ovat arvioineet merkityksellisinä pitämiään tekijöitä virheellisesti, tai että muiden merkityksellisempien tekijöiden soveltaminen olisi edellyttänyt tämän tuotteen jättämistä tarkasteltavan tuotteen määritelmän ulkopuolelle.

133 Käsiteltävässä asiassa toimielimet tukeutuivat tuotteiden olennaisiin ominaisuuksiin, niiden pääasialliseen käyttötarkoitukseen ja käsitykseen, joka kuluttajilla on niistä. Kantajat toteavat vain yleisellä tasolla, että tarkasteltava tuote sisältää erityyppisiä jalkineita, ja mainitsevat esimerkkinä kävelykengät ja vaelluskengät. Kuten edeltävässä kohdassa todetaan, nämä väitteet voivat olla tehokkaita ainoastaan, jos ne koskevat yhtä tai useampaa tiettyä tuotetyyppiä, joka on jätettävä tarkasteltavan tuotteen määritelmän ulkopuolelle. Tästä seuraa, että kantajien perustelut voivat koskea korkeintaan vaelluskenkien jättämistä tarkasteltavan tuotteen määritelmän ulkopuolelle. Käsiteltävänä olevassa asiassa merkityksellistä on kuitenkin se, että tämän menettelyn kohteena olleiden jalkineiden, joiden päälliset ovat nahkaa, olennaiset fyysiset ominaisuudet ja käyttötarkoitus ovat samat ja että eri ryhmiin ja erityisesti

lähiryhmiin kuuluvien jalkineiden välillä on kilpailua. Näin ollen toimielimet eivät ole tehneet arviointivirhettä, kun ne ovat sisällyttäneet vaelluskengät tarkasteltavan tuotteen määritelmään.

134 Väitteistä, jotka on esitetty Footwear Association of Importers and Retail chainsin hallinnollisen menettelyn aikana esittämien huomautusten yhteydessä, jotka tarjoavat kantajien mukaan ”asiayhteyttä koskevia tietoja” tämän kanneperusteen osalta (ks. edellä 126 kohta), on todettava, kun jätetään tarkastelun ulkopuolelle yleiset väitteet tarkasteltavan tuotteen määritelmästä, että ne koskevat perusteita, joita on käytetty tarkasteltavan tuotteen määritelmään sisältyvien eri jalkinetyyppien ryhmittelemiseksi tuotteen valvontanumeroiden avulla. Näin ollen nämä väitteet eivät koske kysymystä siitä, pitääkö tiettyjen jalkineiden, joiden päälliset ovat nahkaa, tyyppien kuulua tarkasteltavaan tuotteeseen, vaan perusteita, joiden mukaisesti tarkasteltavaan tuotteeseen kuuluvien tuotteiden ryhmittely olisi pitänyt toteuttaa. Nämä väitteet ovat tämän vuoksi tehottomia tämän kanneperusteen analyysin yhteydessä. Samoilla perusteilla myös vastauskirjelmässä esitetyt väitteet, joilla riitautetaan toimielinten arvio, joka koskee tarkasteltavaan tuotteeseen kuuluvien jalkinetyyppien ryhmittelyä (ks. edellä 125 kohta), on hylättävä tehottomina.

135 Väitteet, jotka koskevat jalkineiden, joiden valmistustekniikka on patentoitu, valmistukseen käytettäviä erillisiä tuotantolinjoja, sitä, ettei yhteisössä valmisteta tämäntyyppisiä jalkineita, ja patentin olemassaoloa, eivät ole ratkaisevia. Valmistusprosessi ei nimittäin sellaisenaan vaikuta kuluttajien käsitykseen eikä näin ollen useiden eri jalkinetyyppien väliseen vaihdettavuuteen, jos tuotteiden fyysiset ominaisuudet ja käyttötarkoitus eivät ole erilaiset. Sama pätee siihen, ettei yhteisössä valmisteta jalkineita, joiden valmistustekniikka on patentoitu, sillä ratkaiseva kysymys on se, kilpaileeko tämä jalkinetyyppi fyysisten ominaisuuksiensa, käyttötarkoituksensa ja näin ollen käsityksen, joka kuluttajilla on siitä, puolesta yhteisössä valmistettujen jalkineiden

kanssa. Tässä yhteydessä on todettava, ettei se, että jalkinetyyppi on patentoitu, ole osoitus sen kilpailuasemasta yhteisössä valmistettuihin tuotteisiin nähden.

136 Toisesta väitteestä, joka koskee jalkineiden, joiden valmistustekniikka on patentoitu, sisällyttämistä tarkasteltavan tuotteen määritelmään, on todettava, että väitteillä, joiden mukaan nämä jalkineet on tarkoitettu ortopedisista ongelmista kärsiville henkilöille ja niitä myydään yksinomaan erikoisliikkeissä, voi olla mahdollista kyseenalaistaa toimielinten arviointi, joka koskee tämän jalkinetyypin sisällyttämistä tarkasteltavan tuotteen määritelmään. Jos osoitettaisiin, että tämän jalkinetyypin käyttäminen kuuluu ortopedisista ongelmista kärsivien henkilöiden lääketieteelliseen hoitoon ja että näitä tuotteita jaellaan ainoastaan erikoisliikkeissä, olisi nimittäin todettava, etteivät niiden fyysiset ominaisuudet eikä käyttötarkoitus olisi samat kuin jalkineilla, joilla ei ole tällaisia ominaisuuksia. Näin ollen käsitys, joka kuluttajilla on niistä, olisi väistämättä tältä osin erilainen.

137 On kuitenkin todettava, että kantajat eivät ole esittäneet yhtään todistetta, joka tukisi niiden kuvausta, joka koskee tämän jalkinetyypin ominaisuuksia ja käyttötarkoitusta. Brosmannin 8.5.2006 päivätty kirje (ks. edellä 28 kohta) tai Wortmann KG Internationale Schuhproduktionen -nimisen yhtiön, joka on kyseisten patenttien haltija, 29.11.2005 faksitse toimitetut huomautukset eivät nimittäin kumpikaan sisällä todisteita niissä esitettyjen väitteiden tueksi. Tähän toteamukseen on lisättävä, kuten 8.5.2006 päivätyn kirjeen 3.2.1.3 kohdasta ja 29.11.2005 lähetetyn faksin 3.4 kohdasta ilmenee, että kun kantajat viittaavat erikoisliikkeisiin, ne näyttävät tarkoittavan muita liikkeitä kuin halpakauppoja ja supermarketteja. Tämä lähestymistapa ei sulje pois sitä, että erikoisliikkeissä, ymmärrettynä siinä merkityksessä, että niissä myydään yksinomaan kenkiä, myydään myös jalkineita, joiden valmistustekniikka on patentoitu. Tämä arvio vahvistaa neuvoston väitettä, jonka mukaan huolimatta kyseessä olevien jalkineiden ominaisuuksista on täysin todennäköistä, että kuluttajien valinta riippuu pikemminkin henkilökohtaisista mieltymyksistä kuin olosuhteista, jotka liittyvät lääketieteellisiin seikkoihin.

138 Tästä seuraa, että neljäs kanneperuste on hylättävä.

Viides kanneperuste, jonka mukaan on tehty ilmeinen arviointivirhe ja perusasetuksen 17 artiklaa ja EY 253 artiklaa on rikottu

Asianosaisten ja väliintulijoiden lausumat

139 Kantajat riitauttavat kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien otoksen edustavuuden perustaen väitteensä kahteen seikkaan. Ensiksi tämä otos muodostuu lähinnä toimijoista, jotka valmistavat pääasiassa STAF-jalkineita, jotka on kuitenkin jätetty tarkasteltavan tuotteen määritelmän ulkopuolelle (ks. edellä 18 ja 34 kohta). Toiseksi kantajat vetoavat useisiin ”heikkouksiin” kyseessä olevan otoksen muodostamiseksi sovellettujen arviointiperusteiden osalta ja mainitsevat esimerkkinä sen, että useat yhtiöt, jotka ovat tehneet yhteistyötä ja jotka eivät kuulu otokseen, kirjaavat suurempia tuotanto-, vienti- ja myyntimääriä kuin yhtiöt, jotka kuuluvat otokseen.

140 Vaikka on totta, että riidanalaisen asetuksen 43 perustelukappaleessa neuvosto totesi, että STAF-jalkineiden jättäminen menettelyn ulkopuolelle ei ”vaikuttanut merkittävästi” otosten edustavuuteen, kantajien mukaan on myös niin, että toimielimet eivät perustelleet tätä arviota, vaikka näiden tuotteiden tuonti muodostaa huomattavan prosenttiosuuden alun perin tarkastellusta tuonnista. Kantajien mukaan tämä toteamus on merkityksellinen, varsinkin kun otetaan huomioon se, että riidanalaisen asetuksen 180 ja 181 perustelukappaleen mukaan STAF-jalkineiden jättämisellä menettelyn ulkopuolelle oli merkittävä vaikutus polkumyyntimarginaaliin. Yleisesti ottaen on kantajien mukaan katsottava, että pelkästään tutkimuksen alan ulkopuolelle jätetyn tuotteen tuottajista muodostettu otos ei ole edustava.

141 Kantajien mukaan sillä, että viejämaiden hallitukset on otettu mukaan valitsemaan osaa otokseen valituista yhtiöistä, kuten riidanalaisen asetuksen 61 perustelukappaleen toiseksi viimeinen virke osoittaa, ei ole välitöntä merkitystä arvioitaessa otoksen edustavuutta, varsinkin kun tarkasteltavan tuotteen määritelmää on muutettu näiden

hallitusten kuulemisen jälkeen. Vastineessa esitetyistä selvityksistä ilmenee kantajien mukaan, että valinta otoksen muodostamiseksi perustui siihen, että yritysten omistajilla oli Kiinan kansalaisuus, sekä jäsenyyteen China Chamber of Commerce for Import and Export of Light Industrial Products and Arts-Crafts -nimisessä kauppakamarissa (Kiinan kauppakamari kevyiden teollisten tuotteiden ja käsityötuotteiden tuontia ja vientiä varten, jäljempänä CCCLA). Näin ollen otosta ei kantajien mukaan ole muodostettu siten, että sen edustavuus taattiin.

142 Lisäksi otos sisältää kantajien mukaan yhden ainoan yrityksen, joka oli saanut markkinataloudessa toimivan yrityksen aseman, eikä yhtään yritystä, joka olisi saanut yksilöllisen kohtelun, mikä on vielä yksi osoitus kyseisen otoksen edustavuuden puuttumisesta.

143 Kantajat toteavat, että neuvosto mainitsi riidanalaisen asetuksen 44 perustelukappaleessa, että kun STAF-jalkineet oli jätetty tarkasteltavan tuotteen määritelmän ulkopuolelle, otokseen kuuluvien viejien osuus kiinalaisten viennistä oli 12 prosenttia, minkä vuoksi otos ei kantajien mukaan ole edustava. Koska tässä yhteydessä pelkästään Brosmannin osuus tuonnista yhteisöön oli 10 prosenttia, väite, jonka mukaan otokseen sisältyi suurin mahdollinen edustava viennin määrä, on kantajien mukaan virheellinen. Neuvosto ei myöskään esitä mitään seikkaa sen väitteensä tueksi, jonka mukaan otokseen kuuluvien tuottajien osuus kaikesta Kiinan viennistä, johon sisältyy yhteistyötä tekemättömien tuottajien vienti, on 14 prosenttia.

144 Tämä osoittaa kantajien mukaan riidanalaisen asetuksen perustelujen puutteellisuuden ja ilmeisen arviointivirheen, joka johtuu perusasetuksen 17 artiklan rikkomisesta.

145 Neuvosto, jota komissio tukee, kiistää kantajien väitteet.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

146 On huomautettava, että perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaan otantatekniikkaa käyttämällä tutkimus voidaan rajoittaa kohtuulliseen määrään osapuolia, tuotteita tai liiketoimintoja käyttämällä tilastollisesti edustavia otoksia tai tuotannon, myynnin ja viennin suurimpaan mahdolliseen edustavaan määrään, joka voi kohtuullisesti olla tutkimuksen kohteena, kun otetaan huomioon käytettävissä oleva aika.

147 Tässä säännöksessä komissiolle myönnetään valta valita otokseen sisällytettävät yhtiöt niiden yhtiöiden joukosta, jotka ovat ilmoittautuneet vapaaehtoisiksi osallistumaan otokseen ja toimittaneet tätä varten tarvittavat tiedot. Kun otetaan huomioon perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdassa komissiolle näin annettu harkintavalta, tältä osin tehtyä valintaa koskevassa unionin tuomioistuinten valvonnassa varmistetaan, että menettelyä koskevia sääntöjä on noudatettu, että ne tosiseikat, joiden perusteella riitautettu valinta on tehty, pitävät asiallisesti paikkansa, että näitä tosiseikkoja ei ole arvioitu ilmeisen virheellisesti tai ettei harkintavaltaa ole käytetty väärin.

148 Käsiteltävässä olevassa asiassa väliaikaisen asetuksen 60 perustelukappaleesta ja riidanalaisen asetuksen 44 ja 46 perustelukappaleesta ilmenee, että muodostaessaan kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien otosta toimielimillä oli tarkoitus varmistaa otosten suurin mahdollinen edustavuus ja sisällyttää viennin suurimpaan mahdolliseen määrään, joka voi kohtuullisesti olla tutkimuksen kohteena, kun otetaan huomioon käytettävissä oleva aika, muutamia yhtiöitä, joilla oli edustavaa myyntiä Kiinan kotimarkkinoilla.

149 Näin ollen on tutkittava, kun otetaan huomioon kantajien mainitsemat olosuhteet, liittyykö toimielinten valintoihin ilmeinen arviointivirhe näiden kahden tavoitteen osalta.

150 Väitteestä, jonka mukaan otokseen kuuluvat yhtiöt tuottavat STAF-jalkineita, on todettava, että kantajat eivät ole esittäneet seikkoja tämän väitteen tueksi. Näissä olosuhteissa on hylättävä väite, jonka mukaan on tehty ilmeinen arviointivirhe.

151 On hylättävä myös väite, jonka mukaan perustelut ovat puutteelliset, koska toimielimet ovat todenneet STAF-jalkineiden jättämisen tarkasteltavan tuotteen määritelmän ulkopuolelle.

152 Otokseen sisällytetystä viennin prosenttiosuudesta on todettava, että kantajat ja neuvosto ovat yhtä mieltä siitä, että otokseen alun perin valittujen kolmentoista yhtiön myynti oli 25 prosenttia kaikkien yhteistyötä tehneiden kiinalaisten tarkasteltavan tuotteen tuottajien viennistä ja 42 prosenttia niiden kotimarkkinamyynnistä. Asianosaiset ovat yhtä mieltä myös siitä, että sen jälkeen, kun kiinalaisen tuottajan, joka ei vastannut komission kyselylomakkeeseen, ja viiden muun yhtiön, jotka eivät tehneet yhteistyötä, tiedot jätettiin huomiotta, otoksen edustavuus aleni 16,5 prosenttiin kaikkien yhteistyötä tehneiden kiinalaisten tuottajien viennistä, joka prosenttiosuus aleni 12,5 prosenttiin sen jälkeen, kun STAF-jalkineet jätettiin tarkasteltavan tuotteen määritelmän ulkopuolelle.

153 Siitä väitteestä, jonka mukaan perustelut ovat puutteelliset, on todettava, että neuvosto totesi riidanalaisen päätöksen 44 perustelukappaleessa, millä tavalla tämä prosenttiosuus riitti takaamaan otoksen edustavuuden. Tämän vuoksi neuvosto perusteli oikeudellisesti riittävällä tavalla arviotaan otoksen edustavuudesta.

154 Väitteistä, joiden mukaan on tehty ilmeinen arviointivirhe, on ensiksi todettava, että otosta muodostettaessa ei ollut mahdollista tietää ennalta, kuinka moni toimija kieltäytyisi tekemästä yhteistyötä jatkossa, varsinkin kun nämä toimijat olivat ilmoittaneet päinvastaista komissiolle tuohon mennessä toimittamissaan asiakirjoissa. Sama pätee yhtiöihin, joille on myönnetty markkinataloudessa toimivan yrityksen asema tai yksilöllinen kohtelu, sillä markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevien hakemusten tutkiminen tapahtui otoksen muodostamisen jälkeen.

155 Vaikka toiseksi oletettaisiin, että otokseen oli mahdollista sisällyttää muita yhtiöitä sen jälkeen, kun todettiin, että tietty määrä osallistujia ei aikonut tehdä yhteistyötä, on myös niin, että se, että otokseen edelleen sisältyvien toimijoiden osuus kiinalaisesta viennistä yhteisöön oli 12,5 prosenttia, riittää osoittamaan otoksen edustavuuden.

156 Tässä tilanteessa on todettava, ettei komissiolla ollut velvollisuutta sisällyttää otokseen muita yhtiöitä eikä se näin ollen tehnyt ilmeistä arviointivirhettä, kun se ei toiminut näin. Viides kanneperuste on tämän vuoksi hylättävä.

Kuudes kanneperuste, jonka mukaan on tehty ilmeinen arviointivirhe ja perusasetuksen 3 artiklan 2 kohtaa ja EY 253 artiklaa on rikottu

Asianosaisten ja väliintulijoiden lausumat

157 Kantajat arvostelevat yhteisön toimielimiä siitä, että ne tukeutuivat tietoihin, jotka ”eivät olleet edustavia eivätkä luotettavia”, arvioidakseen yhteisön tuotannonalan kärsimää vahinkoa. Kantajat huomauttavat erityisesti, että koska yhteisön tuottajien otos käsittää ainoastaan kymmenen yhtiötä, se edustaa ainoastaan 0,1:tä prosenttia yhteisön tuottajista ja 4,2:ta prosenttia yhteisön tuotannosta. Otokseen valitut tuottajat eivät olleet myöskään esittäneet tietoja, joiden perusteella olisi voitu arvioida otoksen edustavuutta, eikä niitä ollut pyydetty tekemään näin. Tämä lähestymistapa, joka kantajien mukaan on luonteeltaan sattumanvarainen, merkitsee perusasetuksen 17 artiklan rikkomista. Vahinkoa koskevien makrotaloudellisten tietojen kerääminen ennen menettelyn aloittamista merkitsee kantajien mukaan sitä, että näitä tietoja ei ole tarkastettu asianmukaisesti, että niiden versiota, joka ei sisällä luottamuksellisia tietoja, ei ole annettu osapuolen saataville ja että komissio on kohdellut yhteisön tuottajia epäyhdenvertaisesti kiinalaisiin tuottajiin nähden, joilla ei ollut mahdollisuutta tehdä markkinataloudessa toimivan yrityksen asemaa tai yksilöllistä kohtelua koskevia hakemuksiaan ennen menettelyn aloittamista, jotta komissiolla olisi enemmän aikaa niiden tutkimiseen.

158 Koska yhteisön tuottajien otokseen kuuluvien yhtiöiden nimiä ei paljastettu, kantajat eivät saaneet mitään tietoa niiden toiminnasta eivätkä voineet tarkistaa otoksen edustavuutta itsenäisesti. Tästä seuraa niiden mukaan, että niiden puolustautumisoikeuksia on loukattu tätä koskevan oikeuskäytännön vastaisesti.

159 Toimielinten käytettävissä olleiden tietojen luotettavuuden osalta kantajat korostavat, että hallinnollisen menettelyn aikana ne toimittivat komissiolle kaikki julkisista lähteistä peräisin olevat tiedot, jotka osoittavat, että tietyt suurimmista italialaisista tuottajista, jotka todennäköisesti kuuluvat yhteisön tuottajien otokseen tai valittajiin (mitä neuvosto ei kantajien mukaan kiistä), olivat esittäneet komissiolle virheellisiä tai vääristyneitä tietoja. Virheelliset tiedot koskevat kantajien mukaan työpaikkoja, investointeja, liikevaihtoa, myyntiä ja sijoittautumispaikkaa, koska tietyt yhtiöt ovat siirtäneet tuotantoyksikkönsä kolmansiin maihin. Nämä tiedot oikeuttavat kantajien mukaan komission huolellisemman valvonnan. Koska kahden italialaisen yhtiön, jotka ovat esittäneet virheellisiä tai vääristyneitä tietoja, osuus oli noin 10,4 prosenttia yhteisön myynnistä ja 7,5 prosenttia yhteisön tuotannosta, edellä esitettyjen seikkojen vaikutus vahingon arviointiin on kantajien mukaan niin merkittävä, että se vaikuttaa syvällisesti tutkimuksen tuloksiin, osallistuivatpa nämä yhtiön otokseen tai eivät. Väliaikaisen asetuksen 175 perustelukappaleen mukaan makrotaloudelliset tekijät arvioitiin koko yhteisön tuotannonalan tasolla, kun taas mikrotaloudelliset tekijät arvioitiin otokseen kuuluneiden tuottajien tasolla. Vaikka näin ollen oletettaisiin, ettei yksikään näistä yhtiöistä olisi osallistunut yhteisön tuottajien otokseen, komissio olisi käyttänyt niiden toimittamia tietoja tehdäkseen makrotaloudellisia päätelmiä yhteisön tuotannonalan kärsimän vahingon osalta.

160 Kantajien mukaan toimielimet eivät kuitenkaan ottaneet näitä tietoja huomioon laskiessaan yhteisön tuotannonalan kärsimää vahinkoa, mikä merkitsee ilmeistä arviointivirhettä, joka johti perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan rikkomiseen (ks. edellä 3 kohta). Kantajien mukaan se, ettei riidanalaisessa asetuksessa selitetty tätä mitenkään, merkitsi joka tapauksessa perusteluvelvollisuuden laiminlyömistä tutkimuksen ratkaisevan kohdan osalta.

161 Neuvosto, jota komissio ja CEC tukevat, kiistää kantajien väitteet.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

162 Tämä kanneperuste käsittää kaksi osaa. Ensimmäisessä osassa kantajat arvostelevat toimielimiä siitä, etteivät ne ole tutkineet, edustivatko yhteisön tuottajien otokseen valitut toimijat yhteisön tuotannonalaa. Tässä yhteydessä ne väittävät myös, ettei niille ole annettu tiedoksi mitään seikkaa, jonka perusteella ne olisivat voineet tarkistaa näiden toimijoiden edustavuuden. Toisessa osassa kantajat väittävät, että toimielimet ovat tukeutuneet tietoihin, jotka eivät ole luotettavia, arvioidessaan makro- ja mikroekonomisia tekijöitä, jotka liittyvät yhteisön tuotannonalan kärsimään vahinkoon.

163 Ensimmäisen osan osalta on huomautettava, että väliaikaisen asetuksen 65 perustelukappaleen mukaan komissio muodosti otoksen, johon kuului kymmenen yhteisön tuottajaa, niiden tuotantomäärän ja sijoittautumispaikan perusteella (ks. edellä 24 kohta). Saman perustelukappaleen mukaan näiden arviointiperusteiden oli tarkoitus heijastella paitsi eri tuottajien kokoa ja merkitystä, myös yhteisön tuotannonalan maantieteellistä jakaumaa. Otokseen kuuluvat tuottajat olivat sijoittautuneet väliaikaisen asetuksen kahdeksannen perustelukappaleen mukaan viiteen eri jäsenvaltioon.

164 Tältä osin on todettava, että valituslomake ja otantatekniikkaan liittyvät kyselylomakkeet, jotka on lähetetty 814 tuottajalle, joiden puolesta valitus oli tehty (ks. edellä 108 kohta), sisälsivät tietoja yhteisön tuotannonalan tuotannosta ja kotimarkkinamyynnistä sekä kunkin valituksen tehneen tuottajan tuotannosta vuosina 2003 ja 2004. Tässä tilanteessa on todettava, että komissio kykeni arvioimaan kunkin valituksen tehneen tuottajan koon ja tuotantokapasiteetin ja tietenkin sen sijoittautumispaikan. Komissiolla oli näin ollen hallussaan tarvittavat tiedot, jotta se saattoi muodostaa yhteisön tuottajien otoksen näiden arviointiperusteiden perusteella, jotka

sen mukaan olivat merkityksellisimmät. Koska kantajat eivät ole kiistäneet näiden arviointiperusteiden merkityksellisyyttä, on todettava, että niiden otoksen muodostamista koskevat väitteet on hylättävä tältä osin.

165 Puolustautumisoikeuksien loukkaamista koskevan väitteen osalta kantajat eivät ole kiistäneet neuvoston väitettä, jonka mukaan niillä oli mahdollisuus tutustua kunkin otokseen valitun yhtiön tuotantoon liittyviin tietoihin sekä näiden yhtiöiden vahinkoa koskevaan kyselylomakkeeseen antamien vastausten versioon, joka ei sisällä luottamuksellisia tietoja. Kunkin otokseen kuuluvan yhtiön nimi on seikka, jolla ei ole merkitystä arvioitaessa niiden edustavuutta. Tämä arviointi on kuitenkin pätevä ainoastaan, jos kyseessä olevien yhtiöiden toimittamat tiedot vastaavat todellisuutta. Näissä olosuhteissa kantajien olisi pitänyt pyytää saada tutustua tietoihin, joiden perusteella komissio totesi, että otokseen kuuluvien yhteisön tuottajien toimittamat seikat pitivät paikkansa. Tämä tutustumisoikeus olisi voitu myöntää ilman yhtiöiden nimien paljastamista. Kantajat eivät kuitenkaan ole pyytäneet saada tutustua näihin seikkoihin, joten niiden väitteitä, joiden mukaan niiden puolustautumisoikeuksia on loukattu, ei voida hyväksyä.

166 Tämän kanneperusteen toisen osan osalta on aluksi hylättävä tutkimatta jättämistä koskeva väite, jonka neuvosto on esittänyt sillä perusteella, että kantajat ainoastaan viittasivat liitteisiinsä. Kantajat eivät nimittäin pelkästään viitanneet kannekirjelmän liitteisiin A 33 ja A 34 vaan esittivät tiivistetysti niiden keskeiset kohdat ja esittivät tiettyjä väitteitä toimielinten arviointia vastaan. Työjärjestyksessä ei kielletä esittämästä näiden väitteiden tueksi komissiolle hallinnollisen menettelyn aikana toimitettuja yksityiskohtaisempia asiakirjoja.

167 Kantajien väitteiden aineellisen tarkastelun yhteydessä on aluksi todettava, että niiden komissiolle 17.7. ja 2.8.2006 päivätyissä muistioissa toimittamat tiedot koskevat lähinnä sanomalehdistä koottuja tietoja rikkomuksista, joihin yhteisön tuottajat ovat syyllistyneet, kuten kansallisella tasolla tehtyjä petoksia tukien saamiseksi tai työlainsäädännön rikkomisia.

168 Tältä osin on korostettava, ettei se, että yritys on tehnyt petoksia kansallisella tasolla, merkitse välttämättä sitä, että se ei tekisi yhteistyötä komission polkumyyntitutkimuksessa ja että se toimittaisi tässä yhteydessä virheellisiä tietoja. On todettava, että vaikka kantajan mainitsemien yritysten oletettaisiin tehneen petoksia kansallisella tasolla, pelkästään tämän perusteella ei voida todeta, että niiden polkumyyntitutkimuksen yhteydessä toimittamat tiedot eivät ole luotettavia, jos kyseisillä tiedoilla ei ole mitään yhteyttä kyseisiin petoksiin. On todettava heti aluksi, että vaikuttaa pois suljetulta, että kantajien hallinnollisen menettelyn aikana toimittamat tiedot, jotka koskevat työntekijöiden ihmisarvoa alentavaa kohtelua ja lapsityövoiman käyttöä, voisivat olla yhteydessä tietoihin, joita kyseessä olevat yhtiöt ovat mahdollisesti toimittaneet kyseisen tutkimuksen aikana.

169 Kantajat väittävät myös, että italialainen tuottaja La Nuova Adelchi esitti virheellisiä tietoja liikevaihdostaan ja myynnistään. Tältä osin kantajat vetosivat 17.7. ja 2.8.2006 päivätyissä muistioissa siihen, että Italian viranomaiset olivat ensimmäisessä oikeusasteessa todenneet La Nuova Adelchin ainoan toimihenkilön syyllistyneen säännöstenvastaiseen kirjanpitoon. Tämän väitteen tueksi ne tukeutuivat 17.7. ja 2.8.2006 päivätyissä muistioissa yhteisöjen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-387/02, C-391/02 ja C-403/02, Berlusconi ym., 3.5.2005 antamaan tuomioon (Kok., s. I-3565). Kyseisen tuomion 29 kohdasta ilmenee, että kyseessä olevat tosiseikat koskevat vuosia 1992 ja 1993 eli ajanjaksoa useita vuosia aiemmin kuin tutkimusajanjakso. Vuosien 1992 ja 1993 kirjanpitoa koskevat mahdolliset säännöstenvastaisuudet eivät voi kyseenalaistaa esillä olevan tutkimuksen yhteydessä toimitettujen tietojen luotettavuutta.

170 Muista teoista, joista kantajat moittivat tiettyjä yhteisön jalkinetuottajia, on todettava seuraavaa. Väliaikaisen asetuksen 175–185 perustelukappaleen mukaan komissio tutki yhteisön tuotannonalan kärsimän vahingon olemassaoloa makrotaloudellisella tasolla tuotantoa, myyntimääriä, markkinaosuuksia, työllisyyttä, kasvua, polkumyyntimarginaalien suuruutta ja toipumista aiemman polkumyynnin vaikutuksista koskevien tietojen perusteella. Nämä tiedot koskivat yhteisön teollisuudenalaa kokonaisuudessaan (ks. edellä 24 kohta). Tämän tutkimuksen jälkeen komissio totesi tuotannon, markkinaosuuksien, työllisyyden ja näin ollen kasvun alentuneen ajanjaksolla,

joka ulottui vuodesta 2001 tutkimusajanjakson loppuun saakka. Otokseen kuuluviin tuottajiin liittyvien mikroekonomisten tekijöiden osalta komissio totesi väliaikaisen asetuksen 186–196 perustelukappaleessa, että tuotanto- ja myyntimäärät, myyntihinnat, kassavirta, kannattavuus ja sijoitetun pääoman tuotto, pääoman saanti investointeihin ja työllisyys alenivat merkittävästi vuodesta 2001 tutkimusajanjakson loppuun.

171 Kun kyse on makrotaloudellisia vahinkoindikaattoreita koskevista lopullisista toteamuksista, neuvosto vahvisti riidanalaisen asetuksen 186–198 perustelukappaleessa komission toteamukset, jotka koskivat tuotannon, myyntimäärien, markkinaosuuksien, työllisyyden, tuottavuuden, kasvun ja aiemman polkumyynnin vaikutuksista toipumisen alenemista. Mikroekonomisten indikaattorien osalta neuvosto vahvisti riidanalaisen asetuksen 199–206 perustelukappaleessa myös komission arviot myyntihintojen, kassavirran, kannattavuuden ja sijoitetun pääoman tuoton sekä investointeihin tarvittavan pääoman saannin alenemisesta.

172 Näiden toteamusten perusteella neuvosto totesi riidanalaisen asetuksen 214 perustelukappaleessa, että makrotaloudellisella tasolla vahinko näkyi lähinnä myyntimäärien ja markkinaosuuksien supistumisena, mitkä tekijät vaikuttivat tuotantotasoon ja työllisyyteen. Mikrotaloudellisen tason osalta neuvosto totesi riidanalaisen asetuksen 200 perustelukappaleessa, että otokseen kuuluvat yhtiöt olivat saaneet tutkimusajanjakson aikana hyvin pieniä voittoja eivätkä ne olisi voineet enää alentaa hintojaan ilman, että siitä olisi aiheutunut tappioita.

173 Tässä tilanteessa kantajien väitteitä, jotka koskevat kahden italialaisen tuottajan väitteen mukaan antamia vääristyneitä tietoja, voidaan pitää merkityksellisinä ainoastaan, jos kyseiset tiedot voivat kyseenalaistaa neuvoston vahingon toteamiseksi huomioon ottamat tekijät.

174 Tältä osin kantajat mainitsevat ensiksi kahden italialaisen tuottajan toteuttamat kuvitteelliset irtisanomiset voidakseen ottaa irtisanotun henkilöstön uudelleen palvelukseen ja hyötyä työttömien palkkaamiselle myönnettävistä valtiontuista. Kantajat arvioivat, että kyseisten kuvitteellisten irtisanomisten määrä on 3 100. Jos oletetaan, että näiden irtisanomisten kokonaismäärän avulla ei voida osoittaa kyseessä olevien yhtiöiden vaikeaa tilannetta vaan aikomus saada valtiontukia petoksella, on todettava, että neuvosto mainitsee riidanalaisen asetuksen 192 perustelukappaleessa yli 27 000 työpaikan menetyksen vuoden 2001 jälkeen. Vaikka myönnettäisiin, että 3 100 näistä irtisanomisista olisi ollut kuvitteellisia, neuvoston toteamus työllisyyden merkittävästä alenemisesta makrotaloudellisella tasolla on yhä pätevä. On myös todettava, että mikrotaloudellisella tasolla neuvosto ei ole perustellut vahinkoa koskevaa toteamustaan työllisyyttä koskevilla tiedoilla.

175 Toiseksi kantajat viittaavat yhteisön tuotannon siirtämiseen kolmansiin maihin, mihin liittyy petoksen tunnusmerkit täyttäviä toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on merkitä tuotteiden olevan peräisin Italiasta. Vaikka oletettaisiin, että toimielimet olisivat olleet tämän käytännön uhreja sikäli, että ne ovat sisällyttäneet yhteisön tuotannonalan tuotantoon liittyviin lukuihin ulkomailla tuotettuja määriä, tämä merkitsisi itse asiassa, että yhteisön tuotannon aleneminen on vieläkin merkittävämpi kuin se, joka esitettiin väliaikaisessa asetuksessa ja riidanalaisessa asetuksessa. Kantajien mainitsemat olosuhteet, jos ne oletetaan toteen näytetyiksi, eivät näin ollen voi kyseenalaistaa neuvoston arviota yhteisön tuotannolle aiheutuneesta vahingosta.

176 Kolmanneksi kantajat vetoavat petoksiin, joita toinen kahdesta italialaisesta yrityksestä on väitteen mukaan tehnyt ja jotka muodostuvat valtiontukien vastaanottamisesta uusien koneiden ostamiseksi, jotka kantajien mukaan kuitenkin sijoitettiin esimerkiksi Albaniaan. Vaikka tämän väitteen myönnettäisiin pitävän paikkansa, tämä seikka voi vaikuttaa vain negatiivisesti yhteisön markkinoilla toteutettavien investointien todelliseen tasoon, mikä näin ollen vahvistaa neuvoston tältä osin esittämät toteamukset.

177 Kantajien väitteillä ei näin ollen voida kyseenalaistaa neuvoston arviointeja makrotaloudellisella tasolla.

178 Mikrotaloudelliselta kannalta on joka tapauksessa todettava, että vaikka kaksi kyseessä olevaa italialaista yhtiötä on osallistunut otokseen ja vaikka ne ovat sisällyttäneet yhteisön markkinoilla toteuttamaansa myyntiin kolmansissa maissa valmistamiensa jalkineiden myynnin, mikä voisi vaikuttaa riidanalaisen asetuksen 199 perustelukappaleessa mainitun 18,2 euron jalkineparin keskimääräisen hinnan laskentaan, on myös totta, että riidanalaisen asetuksen 200 perustelukappaleessa mainituista syistä keskimääräinen myyntihinta ei sinällään ole määräävä tekijä.

179 Kuten riidanalaisen asetuksen 200 perustelukappaleessa todetaan, jalkineet tuotetaan tilausten perusteella, ja uusia tilauksia hyväksytään yleensä vain siinä tapauksessa, että vastaava hintataso mahdollistaa ainakin kannattavuustason saavuttamisen. Tämän vuoksi on niin, että jos oletetaan, että yhteisön teollisuudenalan keskimääräistä myyntihintaa ei ole vahvistettu tarkimmalla mahdollisella tavalla ja että se on tosiasiallisesti suurempi, tämä ei riitä kyseenalaistamaan toteamuksia, jotka koskevat kassavirtoja, kannattavuutta, sijoitetun pääoman tuottoa sekä pääoman saantia investointeihin, jotka kaikki osoittavat yhteisön teollisuudenalan tilanteen huonontuneen merkittävästi.

180 Perustelujen puutteellisuutta koskevasta väitteestä on todettava, että silloin kun asetukset ovat osa järjestelmällistä säädöskokonaisuutta, niiden perusteluissa ei tarvitse eritellä kaikkia niiden taustalla olevia erilaisia tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, jotka toisinaan ovat erittäin lukuisia ja monimutkaisia. Tältä osin on riittävää, että yhteisön toimielimet ilmaisevat selkeästi ja yksiselitteisesti asetusten perustelut (asia T-2/95, Industrie des poudres sphériques v. neuvosto, tuomio 15.10.1998, Kok., s. II-3939, 357 ja 358 kohta).

181 Lisäksi on korostettava, että toimielinten ei tarvitse ottaa kantaa kaikkiin osapuolten niille esittämiin väitteisiin, vaan on riittävää, että toimielimet esittävät sellaiset tosiseikat ja oikeudelliset perustelut, jotka ovat päätöksen systematiikka huomioon ottaen olennaisia (ks. vastaavasti asia C-404/04 P, Technische Glaswerke Ilmenau v. komissio, tuomio 11.1.2007, 30 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

182 Edellä esitetystä seuraa, että neuvosto on ilmaissut riidanalaisessa asetuksessa selkeästi ne syyt, joiden perusteella se totesi yhteisön teollisuudenalan kärsineen Kiinasta peräisin olevan tuonnin vuoksi merkittävää vahinkoa sekä mikro- että makrotaloudellisella tasolla. Tästä seuraa, että riidanalaisen asetuksen perustelut ovat tältä osin oikeudellisesti riittävät.

183 Tämän vuoksi kuudes kanneperuste on hylättävä.

Seitsemäs kanneperuste, jonka mukaan on tehty ilmeinen arviointivirhe ja perusasetuksen 3 artiklan 2 kohtaa on rikottu

Asianosaisten ja väliintulijoiden lausumat

184 Kantajien mukaan on tutkittava, onko polkumyynnillä toteutetun tuonnin ja yhteisön tuotannonalan vuonna 2004 kärsimän vahingon välillä suora syy-yhteys. Kantajien mukaan näin ei ole, kun otetaan huomioon muut vahinkoa aiheuttavat tekijät, kuten yhteisön teollisuudenalan viennin huonot tulokset, muista kolmansista maista kuin Kiinasta tai Vietnamista peräisin olevan tuonnin lisääntyminen ja määrällisten kiintiöiden järjestelmän lakkauttaminen 1.1.2005 alkaen (ks. edellä 11 kohta).

185 Käsiteltävässä asiassa yhteisön teollisuudenalan keskinkertainen taloudellinen tilanne johtuu sen viennin tulosten heikkenemisestä, mikä vahvistaa kantajien mukaan sen, ettei yhteisön tuotanto ole kilpailukykyistä. Kantajien mukaan tämän vuoksi yhteisön tuottajat eivät voi nostaa hintojaan merkittävästi tai lisätä alan kannattavuutta korkeammalle tasolle kuin se oli vuonna 2004, joka on merkityksellinen vuosi vahingon poistamiseksi tarvittavaa polkumyyntitullien tasoa määritettäessä. Tämä selittää kantajien mukaan myös yhteisön tuottajien myynnin vähentymisen yhteisön markkinoilla sekä tuotannon siirtämisen kolmansiin maihin. Kuten aiemmista

polkumyyntitutkimuksista ilmenee, yhteisön tuotannonalan vuonna 2004 ja tutkimusajanjakson aikana saavuttama kannattavuuden taso ei kantajien mukaan myöskään ole selvästi alempi kuin viitenätoista viime vuotena.

186 Tästä seuraa kantajien mukaan, että yhteisön tuotannon kärsimä vahinko johtuu lähinnä tarkasteltavien yhteisössä valmistettujen tuotteiden hinnoista, jotka eivät ole kilpailukykyiset. Tämän vuoksi on niin, että vaikka väite, jonka mukaan yhteisön teollisuudenalan viennin tulokset eivät ole aiheuttaneet merkittävää vahinkoa, voisi pitää paikkansa tietyiltä osin, siinä ei kantajien mukaan oteta huomioon sitä, että aiheutunut merkittävä vahinko ei johdu kyseessä olevasta polkumyynnillä toteutetusta tuonnista.

187 Riidanalaisen asetuksen sisältämä analyysi, jolla tämä toteamus pyritään kyseenalaistamaan, perustuu kantajien mukaan kyseisen asetuksen 229 perustelukappaleessa esitettyihin ilmeisen virheellisiin arvioihin. Ensinnäkin arviossa, jonka mukaan mikään riidanalaisen asetuksen 227 perustelukappaleessa luetelluista kolmansista maista ei ole kasvattanut markkinaosuuttaan huomattavasti tarkastelujakson aikana, jätetään kantajien mukaan huomiotta se, että kaksi maata, joiden markkinaosuudet eivät ole vähäiset, ovat kaksinkertaistaneet markkinaosuutensa, ja kaksi muuta maata kasvatti niitä 50 ja 30 prosentilla. Toiseksi kaikkien riidanalaisen asetuksen 227 perustelukappaleessa lueteltujen maiden markkinaosuudet ovat verrattavissa kyseessä olevien polkumyyntitoimenpiteiden kohdemaiden markkinaosuuksiin ja, vaikka tämä markkinaosuus ei täysin vastaa Kiinan markkinaosuutta, se on suurempi kuin Vietnamin markkinaosuus. Kolmanneksi kantajat toteavat, että kolme kolmatta maata alensi hintojaan vähintään 22 prosentilla ja neljäs alensi niitä lähes 20 prosentilla. Neljänneksi Kiinasta peräisin olevien tuotteiden hintojen alentuminen selittyy kantajien mukaan sillä, että tästä maasta peräisin olevien jalkineiden tuontiin sovelletun kiintiöjärjestelmän voimassaoloaika päättyi, mikä aiheutti halpojen jalkineiden tuonnin määrän lisääntymisen ja näin ollen muutoksen tuotteiden jakaumassa.

188 Riidanalaisen asetuksen 227 perustelukappaleessa ja sitä seuraavissa perustelukappaleissa luetellut seikat johtavat kantajien mukaan pikemminkin siihen päätelmään, että kolmansista maista (muista kuin Kiinasta ja Vietnamista) peräisin oleva tuonti vaikutti olennaisesti yhteisön teollisuudenalan kärsimään vahinkoon. Kantajat katsovat lisäksi, että yhteisön toimielimet vähättelivät keinotekoisesti kiintiöjärjestelmän lakkauttamisen vaikutusta yhteisön teollisuudenalaan, erityisesti keskimääräisen yksikköhinnan alentumisen, tuonnin lisääntymisen ja tuotteiden jakaumassa tapahtuneen

muutoksen osalta. Kantajat korostavat tältä osin, että tutkimusajanjakso käsitti ainoastaan yhden kolmen kuukauden pituisen jakson, jolloin ei sovellettu kiintiöjärjestelmää (1.1. ja 31.3.2005 välisen ajan). Tämä ajanjakso on kuitenkin liian lyhyt, jotta siitä voitaisiin tehdä päätelmiä näin merkittävästä muutoksesta, joka edellyttää pitkää ajanjaksoa markkinoiden vakiintumiseksi. Kantajien mukaan toimielimet ovat näin ollen todenneet virheellisesti, että kiintiöjärjestelmän lakkauttamisella ei ollut huomattavaa vääristävää vaikutusta tai että se pelkästään vahvistaa polkumyynnillä toteutetun tuonnin vaikutuksia.

189 Neuvosto, jota komissio tukee, kiistää kantajien väitteiden paikkansapitävyyden.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

190 On todettava, että vahingon määrittämisen yhteydessä neuvoston ja komission velvollisuutena on tutkia, aiheutuuko vahinko, johon ne aikovat perustaa päätelmänsä, todella polkumyynnillä toteutetusta tuonnista, ja niiden on jätettävä ottamatta huomioon muihin tekijöihin perustuva vahinko ja erityisesti vahinko, joka perustuu yhteisön tuottajien omaan käyttäytymiseen (ks. asia C-358/89, Extramet Industrie v. neuvosto, tuomio 11.6.1992, Kok., s. I-3813, 16 kohta).

191 Käsiteltävässä asiassa neuvosto totesi syy-yhteyden olemassaolon tutkimalla yhtäältä polkumyynnillä toteutetun tuonnin vaikutuksia ja toisaalta sellaisten muiden tekijöiden vaikutuksia, joita ovat yhteisön teollisuudenalan vientimenestys, muista kolmansista maista peräisin oleva tuonti, vaihtokurssien muutokset, kiintiöjärjestelmän lakkauttaminen, valituksen tehneiden tuottajien modernisoinnin puuttuminen ja yhteisön tuotannonalan toteuttama tuotannon siirtäminen.

192 Kantajien väitteestä, joka koskee yhteisön teollisuudenalan viennin huonoja tuloksia, on todettava, kuten neuvosto toteaa riidanalaisen asetuksen 224 perustelukappaleessa, että tämä seikka ei vaikuta myyntimäärän, markkinaosuuksien ja vahingon toteamisen perustana olleiden hintojen alenemisen kaltaisiin indikaattoreihin. Nämä tekijät on nimittäin määritetty yhteisön myynnin tasolla. Lisäksi riidanalaisen asetuksen 187 ja 189 perustelukappaleen mukaan yhteisön teollisuudenalan markkinaosuuksien pienentyminen kotimarkkinoilla aiheutti vastaavan tuotannon pienentymisen. Tästä seuraa, että neuvosto totesi riidanalaisen asetuksen 224 perustelukappaleessa oikeutetusti, että suurin osa yhteisön tuotannosta on tarkoitettu yhteisön markkinoilla myytäväksi ja että näin ollen viennin tulokset eivät voineet aiheuttaa merkittävää vahinkoa yhteisön teollisuudenalalle.

193 Väitteistä, jotka koskevat muista kolmansista maista peräisin olevaa tuontia, on todettava, että riidanalaisen asetuksen 227 perustelukappaleessa mainitut maat yhdessä jakoivat tutkimusajanjakson aikana 33,8 prosentin markkinaosuuden, kun taas vuonna 2001 tämä markkinaosuus oli 24,4 prosenttia. Tässä yhteydessä on myös todettava, että kaksi maata, Macao ja Brasilia, kaksinkertaistivat markkinaosuutensa tarkastelujaksolla (tammikuusta 2001 huhtikuuhun 2005) 1,2 prosentista 2,4 ja 2,5 prosenttiin, kun taas Intian markkinaosuus kasvoi vuoden 2001 3,6 prosentista 5,7 prosenttiin tutkimusajanjakson aikana.

194 Lisäksi riidanalaisen asetuksen 227 perustelukappaleen toisen taulukon mukaan näistä maista, paitsi Romaniasta, tuotujen tuotteiden hinnat laskivat prosenttimäärän, joka vaihteli 10 prosentista (Intia) 25 prosenttiin (Brasilia), ja hinnat vaihtelivat 8,7 euron (Indonesia, jonka markkinaosuus on 2 %) ja 14,9 euron välillä (Romania, jonka markkinaosuus on 6,9 %).

195 Lisäksi on huomautettava, että riidanalaisen asetuksen 162, 168 ja 170 perustelukappaleen mukaan Kiinasta ja Vietnamista peräisin olevan tuonnin markkinaosuus nousi vuoden 2001 9,3 prosentista 23,2 prosenttiin tutkimusajanjakson aikana. Lisäksi riidanalaisen asetuksen 170 ja 199 perustelukappaleen mukaan Kiinasta ja Vietnamista peräisin olevia jalkineita tuotiin tutkimusajanjakson aikana keskimääräiseen

8,5 euron hintaan kenkäparilta, kun taas yhteisössä tuotettujen jalkineiden keskimääräinen hinta oli 18,2 euroa kenkäparilta ja kolmansista maista peräisin olevan tuonnin painotettu keskimääräinen hinta oli 12,21 euroa kenkäparilta. Viimeksi mainitun hinnan laskeminen perustuu riidanalaisen asetuksen 227 perustelukappaleen toisessa taulukossa mainittuihin keskimääräisin hintoihin, joita on painotettu saman perustelukappaleen ensimmäisessä taulukossa mainittujen markkinaosuuksien mukaisesti.

196 Näistä tiedoista ilmenee, että vaikka kolmansien maiden yhteinen osuus yhteisön markkinoilla on merkittävä, Kiinan ja Vietnamin kokonaismarkkinaosuus on noin 72 prosenttia riidanalaisen asetuksen 227 perustelukappaleessa lueteltujen kolmansien maiden markkinaosuudesta. Tässä yhteydessä on todettava lisäksi, että kohdemaista peräisin olevien jalkineiden keskimääräinen tuontihinta on 30,4 prosenttia alempi kuin muista kolmansista maista peräisin olevien jalkineiden keskimääräinen tuontihinta. Näissä olosuhteissa muista kolmansista maista peräisin olevan tuonnin vaikutukset eivät ole omiaan kyseenalaistamaan polkumyynnillä toteutetun tuonnin ja yhteisön tuotannonalan kärsimän vahingon välistä syy-yhteyttä.

197 Tätä toteamusta ei heikennä se, että tiettyjen kolmansien maiden markkinaosuus on kasvanut huomattavasti tarkastelujaksolla, koska edellä 193–196 kohdassa esitetyissä tiedoissa otetaan asianmukaisesti huomioon tämä kehitys.

198 Kiintiöjärjestelmän lakkauttamisen mahdollisesta vaikutuksesta (ks. edellä 188 kohta) on todettava, että polkumyyntitullien määrääminen ei ole aiempaan toimintaan liittyvä sanktio vaan puolustautumis- ja suojatoimenpide polkumyynnistä syntyvää vilpillistä kilpailua vastaan. Tutkimus on siis tarpeen suorittaa mahdollisimman ajankohtaisten tietojen perusteella, jotta voidaan määrätä polkumyyntitulleja, joilla kyetään suojaamaan kyseistä yhteisön tuotannonalaa polkumyynniltä (em. asia Industrie des poudres sphériques v. neuvosto, tuomion 91 ja 92 kohta ja asia T-138/02, Nanjing Metalink v. neuvosto, tuomio 14.11.2006, Kok., s. II-4347, 60 kohta).

199 Kun toimielimet toteavat, että tuotteen, johon on aiemmin sovellettu määrällisiä rajoituksia, tuonti kasvaa näiden rajoitusten voimassaolon päätyttyä, ne voivat ottaa huomioon tämän kasvun arvioidessaan yhteisön teollisuudenalan kärsimää vahinkoa.

200 Kuten riidanalaisen asetuksen 162, 168–170, 187–206 ja 216–240 perustelukappaleesta ilmenee, toimielimet ottivat vahingon ja syy-yhteyden osalta huomioon useita tekijöitä, jotka eivät liity pelkästään tutkimusajanjakson kolmeen viimeiseen kuukauteen vaan myös tarkastelujaksoon.

201 Tästä seuraa, että seitsemäs kanneperuste on hylättävä.

Kahdeksas kanneperuste, jonka mukaan on tehty ilmeinen arviointivirhe ja perusasetuksen 9 artiklan 4 kohtaa on rikottu

Asianosaisten ja väliintulijoiden lausumat

202 Kantajat väittävät, että neuvoston arvio vahingon poistamiseksi tarvittavasta lopullisten polkumyyntitullien tasosta (ks. edellä 42 kohta) on ilmeisen virheellinen. Tämä arvio perustuu kantajien mukaan tietoihin, jotka koskevat tarkasteltava tuotteen osaa, johon ”vakavasti vahingoittava polkumyynti” ei kohdistu (sen sijaan, että käytettäisiin parempia tietoja, jotka koskevat vuosia 2001–2003, jolloin kantajien mukaan ei ollut polkumyyntiä), ja siinä samankaltainen tuote jaotellaan alaryhmiin noudattaen ”kehäpäätelmää”. Sellaisten jalkineiden, johon ”vakavasti vahingoittava polkumyynti” ei kohdistu, yksilöiminen pitää kantajien mukaan sisällään sen, että vahvistetaan, mistä hetkestä lähtien on olemassa ”vakavasti vahingoittavaa polkumyyntiä”, mikä edellyttää myös yhteisön tuottajien voittomarginaalin vertaamista voittomarginaaliin, joka olisi saatu ilman polkumyynnillä toteutettua tuontia. Tämä lähestymistapa

on kantajien mukaan erityisen soveltumaton, koska polkumyyntitoimenpiteitä sovelletaan kaikkeen tuontiin.

203 Kantajat katsovat lisäksi, että neuvosto selitti vastineessa, että 6 prosentin voittomarginaali koskee tuotteita, jotka eivät ole kyseessä olevan tutkimuksen kohteena, mikä seikka jo määritelmänsä mukaan pitää sisällään sen, että tämä prosenttiosuus ei voi olla pätevä indikaatio laskettaessa voittomarginaalia, jonka yhteisön tuottajat olisivat saaneet ilman polkumyynnillä toteutettua tuontia. Yhteisön teollisuudenala ei ole nimittäin saanut 2:ta prosenttia suurempaa voittomarginaalia tutkimusajanjaksolla tai lähihistoriassa.

204 Tästä seuraa kantajien mukaan, että 6 prosentin vahvistaminen voittomarginaaliksi, jota yhteisön teollisuudenala olisi voinut odottaa saavansa ilman vahingollista polkumyyntiä, johtuu ilmeisestä arviointivirheestä, joka merkitsee perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan rikkomista.

205 Neuvosto kiistää kantajien väitteet ja toteaa, että käsite ”jalkineet, johon vakavasti vahingoittava polkumyynti ei kohdistu” ei vastaa tarkasteltavan tuotteen alaryhmää vaan jalkineita, jotka eivät kuulu tarkasteltavan tuotteen määritelmään. Näin ollen toimielimet eivät ole noudattaneet ”kehäpäätelmää” eivätkä ole suosineet epäluotettavia tietoja tarkasteltavaa tuotetta koskevien parempien tietojen kustannuksella.

206 Toissijaisesti neuvosto väittää, että vaikka tämä kanneperuste hyväksyttäisiin, sen seurauksena voi olla ainoastaan riidanalaisen asetuksen kumoaminen siltä osin, kun neuvosto totesi siinä vahinkomarginaalin, joka on 4 prosenttiyksikköä suurempi kuin marginaali, joka sen olisi pitänyt todeta.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

207 Aluksi on todettava, että kantajat hyväksyivät vastauskirjelmässä neuvoston selityksen, jonka mukaan käsite ”jalkineet, johon vakavasti vahingoittava polkumyynti ei kohdistu” ei vastaa tarkasteltavan tuotteen alaryhmää vaan jalkineita, jotka eivät kuulu tarkasteltavan tuotteen määritelmään.

208 Tämän jälkeen on hylättävä kantajien väite, jonka mukaan voittomarginaalia, jonka yhteisön teollisuudenala on saanut jalkineista, jotka eivät ole tutkimuksen kohteena (ja joihin vahingollinen polkumyynti ei kohdistu), ei voida pitää pätevänä indikaationa voittomarginaalista, jonka yhteisön tuottajat olisivat saaneet tarkasteltavan tuotteen myynnistä ilman polkumyynnillä toteutettua tuontia. Mikään ei nimittäin velvoita toimielimiä tukeutumaan yksinomaan tarkasteltavaa tuotetta koskeviin tietoihin, jotta ne arvioisivat voittomarginaalin, jonka yhteisön teollisuudenala olisi saanut ilman vahingollista polkumyyntiä. Päinvastoin ne voivat tukeutua lähituotteisiin, jotka ovat laajassa merkityksessä samankaltaisia kuin tarkasteltava tuote. Vaikka nämä tuotteet eivät kuulu tarkasteltavan tuotteen määritelmään, yhteisön teollisuudenalan näistä tuotteista saamaa voittomarginaalia voidaan pitää pätevänä indikaationa voittomarginaalista, jonka yhteisön tuottajat olisivat saaneet tarkasteltavan tuotteen myynnistä ilman polkumyynnillä toteutettua tuontia. Käsiteltävässä asiassa neuvosto ei ole tehnyt ilmeistä arviointivirhettä, kun se tukeutui voittomarginaaliin, jonka yhteisön teollisuudenala sai muista kuin tutkimuksen kohteena olevista jalkineista, sillä nämä muut jalkineet ovat riittävän samankaltaisia kuin tarkasteltava tuote.

209 On huomautettava, että perusasetuksen 3 artiklan 3 kohdassa säädetään nimenomaisesti mahdollisuudesta ottaa huomioon yhteisön teollisuudenalan käyttämien hintojen mahdollinen aleneminen, jotta voitaisiin tässä tapauksessa vahvistaa prosenttimäärä, jolla viitehinnat alittuivat.

210 Tästä seuraa, että myös kahdeksas kanneperuste on hylättävä, ja kanne on hylättävä kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

211 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantajat ovat hävinneet asian, ne on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut neuvoston vaatimusten mukaisesti.

212 Työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan mukaisesti komissio ja CEC vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kahdeksas jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) **Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd ja Risen Footwear (HK) Co., Ltd vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne velvoitetaan korvaamaan Euroopan unionin neuvoston oikeudenkäyntikulut.**

3) **Euroopan komissio ja Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC) vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Martins Ribeiro Papasavvas Dittrich

Julistettiin Luxemburgissa 4 päivänä maaliskuuta 2010.

Allekirjoitukset

Sisällys

Asiaa koskevat oikeussäännöt ..... II - 680

Asian tausta ja riidanalainen asetus ..... II - 688

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset ..... II - 696

Oikeudellinen arviointi ..... II - 699

Kaksi ensimmäistä kanneperustetta, joiden mukaan perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b ja c alakohtaa, 9 artiklan 5 kohtaa ja 18 artiklaa on rikottu ja yhdenvertaisen kohtelun ja luottamuksensuojan periaatteita sekä puolustautumisoikeuksia on loukattu ..... II - 700

Asianosaisten ja väliintulijoiden lausumat ..... II - 700

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 704

Kolmas kanneperuste, jonka mukaan on tehty ilmeinen arviointivirhe ja perusasetuksen 5 artiklan 4 kohtaa on rikottu, koska komissio ei ole esittänyt todisteita yhteisön teollisuudenalan tekemän valituksen tueksi ..... II - 711

Asianosaisten ja väliintulijoiden lausumat ..... II - 711

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 712

Neljäs kanneperuste, jonka mukaan on tehty ilmeinen arviointivirhe ja perusasetuksen 1 artiklan 4 kohtaa sekä 2 ja 3 artiklaa on rikottu ..... II - 718

Asianosaisten ja väliintulijoiden lausumat ..... II - 718

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 719

Viides kanneperuste, jonka mukaan on tehty ilmeinen arviointivirhe ja perusasetuksen 17 artiklaa ja EY 253 artiklaa on rikottu ..... II - 723

Asianosaisten ja väliintulijoiden lausumat ..... II - 723

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 725

Kuudes kanneperuste, jonka mukaan on tehty ilmeinen arviointivirhe ja perusasetuksen 3 artiklan 2 kohtaa ja EY 253 artiklaa on rikottu ..... II - 727

Asianosaisten ja väliintulijoiden lausumat ..... II - 727

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 729

Seitsemäs kanneperuste, jonka mukaan on tehty ilmeinen arviointivirhe ja perusasetuksen 3 artiklan 2 kohtaa on rikottu ..... II - 735

Asianosaisten ja väliintulijoiden lausumat ..... II - 735

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 737

Kahdeksas kanneperuste, jonka mukaan on tehty ilmeinen arviointivirhe ja perusasetuksen 9 artiklan 4 kohtaa on rikottu ..... II - 740

Asianosaisten ja väliintulijoiden lausumat ..... II - 740

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 742

Oikeudenkäyntikulut ..... II - 743